

GLASILO OBČINE MEŽICA

ŠUMC

LVII. ŠTEVILKA / JUNIJ 2019

KAZALO

BESEDA UREDNICE	2
UVOD	3
JAVNI RAZPISI	4
TRAJNOSTNA MOBILNOST IN TURIZEM NA KOLESIH	6
UREDITEV ŠPORTNEGA PARKA MEŽICA	7
POVABILO MLADIM	8
PREPLASTITEV POVEZOVALNIH CEST	9
PREDSTAVITEV ČLANOV OBČINSKEGA SVETA	10
ČISTILNA AKCIJA	16
REGIJSKI KVIZ O POZNAVANJU GOZDA ZA OSNOVNE ŠOLE	17
V GOZD Z LOVCI	18
POMLADNA PRIREDITEV	19
KRISTALI, TEMA GEOPARKA KARAVANKE 2018/2019	20
ZLATA MEDALJA NA EVROPSKEM PRVENSTVU JKA KARATEJA	22
ŠIVANKA, PREJA, BLAGO, GUMBI ...	23
KAKO GRADIMO MEDGENERACIJSKE MOSTOVE	23
SKUPAJ SMO OBARVALI MEŽICO	25
TU SEM DOMA	28
PRAVLJIČNA JOGA V VRTCU MEŽICA	29
NEKAJ AKTIVNOSTI SKUPINE ZA VADBO TISOČ GIBOV	31
OBIŠČIMO IN SPOZNAJMO 12 MEŽIŠKIH VRHOV	32
SKOZI MEŽICO PO JAKOBOVI POTI	33
EMILJA KUCHAR	35
MEŽIČARJI OD TOD IN TAM: BENO MANDL	36
PRVI FESTIVAL MAKARONFLAJŠA (IN TIFE)	40
DELO Z MLADIMI V PGD MEŽICA	41
LOVSKA NOŠA - UNIFORMA,	43
KOROŠKI DAN V IZOLI	45
14. JAVNO BRANJE POEZIJE	46
LJUDSKI BLUES - PREŠERNIH DVAJSET	47
TIHI VEČERI OB TRESKI	48
PRAVNI NASVET: OBVEZNA CEPLJENJA	49
PROGRAM PRIREDITEV MEŽIŠKO POLETJE	51

Beseda urednice

Lepo pozdravljeni.

Kar nekaj časa nazaj sem si obljubila, da v uvodnikih ne bom več pisala o vremenu. No, po treh mesecih marca in inkontinenčni Zofki pa zdaj ta julij. Skoraj me je spet zaneslo ...

Pa ne bom o vremenu, ker nisem vremenoslovec, bom pa o tem, kako vsi radi o tem, kar mislimo, da vemo, pa nismo ravno podkovani na tistem področju. Ljudje zelo radi poučujemo učitelje, kako bi morali opravljati svoje delo, pa zdravnike, kako bi bilo bolje, da bi delovali, pa pisarniške uslužbenke, koliko več bi lahko naredili ... Tega seveda ne počnemo v dialogu z omenjenimi, ampak v monologih v svojih glavah, na klepetih za-vse-usposobljenih mam, predvsem pa, in najbolj na žalost pa, na družabnih omrežjih, po možnosti pod imenom Marjetica11 (nežno ime, ostri komentarji), Hulk69 (tega ne bi rada srečala v živo), Resnicajesimoena (ja, pa ja) ... Vse nam je jasno! Šolski kriteriji so popolnoma napačni – če otroka ocenimo doma, zna več kot za odlično. Zdravstveno diagnozo bi si lahko postavili z zavezanimi očmi, zdravnik pa je spet usekal mimo. Papirje bi si uredili v petih minutah, pa moramo nanje čakati dva dni. In potem si kratimo dušni mir z bentenjem in iskanjem potrditve v svoj prav. Kar bi bilo tudi prav, če bi to delali na pravih mestih, ampak v kafiču ali na Facebooku res ne bomo prišli do rešitve. Rešitve! To bi morali iskati, ne problemov.

Pišem v prvi osebi, ker tudi mene zanese. Na primer, dolgo sem bila odlična v vzgoji otrok, poznala sem vse prijeme in natančno vedela, kje ga nekateri starši lomijo. Nekakšen naravni talent sem, se mi je zdelo.

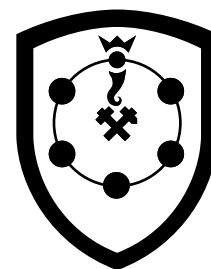
Potem sem dobila svojo.

Od takrat moram iskati rešitve.

Bodite dobro.

Jerneja Vertačnik

Spoštovane občanke in občani,

pred Vami je letošnja poletna številka našega občinskega glasila ŠUMC. Spet smo se potrudili in v njej zbrali, obdelali in zapisali dogajanja preteklih treh mesecev, iz katerih je moč razbrati, da se v našem kraju in občini na mnogoterih področjih vedno nekaj dogaja.

V glasilu so novice o delu občinske uprave in občinskih organov, dogajanja v šoli in vrtcu, informacije o delu društev na področju športa, kulture, sociale in tudi vsakdanjega življenja.

Letos nadaljujemo z izgradnjo Športnega parka Mežica, ki se počasi, a vendarle vztrajno, približuje dokončanju. Pred občinsko stavbo smo postavili polnilnico – postajališče s šestimi e-kolesi, denar se je našel tudi za nekaj preplastitev in obnov občinskih cest.

O dokončanju teh in o ostalih naložbah bomo podrobneje poročali v naslednji številki našega glasila, v poletnih mesecih pa se bomo potrudili, da dela čim prej zaključimo in da Vam pri izvedbi ne bomo povzročili preveč preglavic. V glasilu je objavljen tudi koledar prireditev Mežiškega poletja 2019. Prav lepo povabljeni, da se udeležite dogodkov in prireditev ter skupaj z nami doživite nepozabno Mežiško poletje 2019.

Junija se za dva meseca zaprejo šolska vrata in to je trenutek veselja za naše šolarje in dijake. Za dosežene učne uspehe jim iskreno čestitamo in upamo, da jim bo preteklo šolsko leto ostalo v lepem spominu ter da bodo v jeseni spet smelo in samozavestno stopili na pot novih izzivov in dogodivščin.

Vsem občankam in občanom želim, da kar najbolj koristno preživite poletne mesece, če se le da, na dopustu nekje ob morju, ali pa doma v senci, z našim glasilom v roki.

Župan Občine Mežica
Dušan Krebel

Dan državnosti v Sloveniji obeležujemo 25. junija, na dan, ko je pred 28 leti slovenska skupščina sprejela temeljno ustavno listino, ustavni zakon in deklaracijo o neodvisnosti Republike Slovenije, s čimer smo Slovenci prvič v zgodovini dosegli lastno državnost.

Ob letošnjem dnevu državnosti Vam iskreno čestitam in Vam želim prijetno praznovanje.

Župan Občine Mežica
Dušan Krebel

JAVNI RAZPISI

Občina Mežica je v mesecu februarju na spletni strani občine, lokalni CATV in v občinskem uradnem glasilu na podlagi pravilnikov objavila:

- javni razpis za zbiranje predlogov za sofinanciranje programov s področja socialnega varstva, ki jih bo občina sofinancirala iz občinskega proračuna v letu 2019,
- javni razpis za zbiranje predlogov za sofinanciranje programov s področja kulture, ki jih bo v letu 2019 Občina Mežica sofinancirala iz občinskega proračuna,
- javni razpis za zbiranje predlogov za sofinanciranje dejavnosti na področju športa, ki jih bo v letu 2019 Občina Mežica sofinancirala iz občinskega proračuna,
- javni razpis za sofinanciranje mladinskih programov in projektov, programov za mlade ter sofinanciranje stroškov delovanja izvajalcev mladinskih programov in projektov iz proračuna Občine Mežica v letu 2019 in
- javni razpis za sofinanciranje programov in projektov s področja turizma.

Jana Horvat Tomaž, Služba za gospodarstvo
Olga Vršič, Služba za družbene dejavnosti

Občina Mežica je v skladu z razpisi razdelila sredstva:

Društvom s področja socialnega varstva	Točke	Skupaj
Društvo invalidov Meziške doline	19,5	202,59 €
Ustanova Mali vitez, fundacija za pomoč mladim ozdravljenim od raka	11,5	119,48 €
Sonček – Koroško društvo za cerebralno paralizo	9	93,50 €
Društvo Altra, odbor za novosti v duševnem zdravju	13,5	140,25 €
Društvo psoriatikov Slovenije	11,5	119,48 €
Društvo invalidov Mežica	78	810,35 €
Društvo srčnih bolnikov – koronarni klub Meziške doline	30,75	319,47 €
Društvo diabetikov Meziške doline	27,75	288,30 €
Društvo za kronično vnetno črevesno bolezen	11,5	119,48 €
DU Mežica – skupina Lipa in Harmonija, Projekt starejši za stare	33	342,84 €
Društvo Sožitje za pomoč osebam z motnjami v duševnem razvoju Meziške doline	22,5	233,76 €
Društvo gluhih in naglušnih Koroške	13,5	140,25 €
Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Maribor	12	124,67 €
Združenje multiple skleroze	9	93,50 €
Društvo paraplegikov Koroške	11,5	119,48 €
Društvo projekt – Clovek	11,5	119,48 €
Koroško društvo za boj proti raku	20,25	210,38 €
Župnijska Karitas Mežica	44	457,12 €
Občinska organizacija Rdečega križa Mežica	18	187,00 €
Ozara	20,25	210,38 €
Društvo ledvičnih bolnikov Slovenj Gradec	13,5	140,25 €
Vrednost točke je 10,38914027 €.	442,00	4.592,00€

Društvom s področja kulture	Točke	Skupaj
Kulturno društvo pihalni orkester Rudnika Mežica	10910	7.789,81 €
Kulturno društvo Sok teater Mežica	2510	1.792,16 €
Pevska skupina Gorna Mežica pri DU Mežica	1750	1.249,51 €
Društvo upokojencev Mežica – MPZ Viharniki	1800	1.285,21 €
Lovski oktet lovske družine Peca Mežica	1400	999,61 €
Kulturno društvo – MPZ Mežiški knapi	3230	2.306,24 €
Društvo klekljaric Koroške	1200	856,81 €
Kulturno društvo mešani pevski zbor Rožnik	1920	1.370,89 €
Kulturno društvo Mežiški frajtonarji	700	499,80 €
Folklorno društvo Pušic Mežica	2300	1.642,21 €
Kulturno pevsko društvo Sv. Jakob	1100	785,41 €
Društvo literarno gledališče Treska Mežica	810	578,34 €
Vrednost točke je 0,714006 €.	29630	21.156,00 €

Komisija za oceno ponudb s področja kulture je razdelila ponudnikom 21.856,00 €, in sicer: 21.156,00 € na podlagi predloženega točkovanja. Komisija za oceno ponudb s področja kulture je ugotovila, da razpisnim pogojem popolnoma ne ustrezajo prijave naslednjih društev: OŠ Mežica – Tim za kulturo in Društvo invalidov Mežica, vendar pa v ponudbi izkazujejo kvaliteten in strokovno dovršen program, ki nagovarja širše občinstvo, zato jim na podlagi 15. točke pravilnika (posebni kriteriji) podeljuje pavšal in sicer: OŠ Mežica – Tim za kulturo: 100,00 €, za dramske vloške, skeče, igre, s katerimi sodelujejo z drugimi društvi v Mežici, Društvo invalidov Mežica: 100,00 €. Pavšal v višini 500,00 € se dodeli Kulturnemu društvu – MPZ Mežiški knapi ob visokem jubileju, 50 let od ustanovitve zbora.

Društvom s področja mladinskih programov	Točke	Skupaj
Kulturno društvo pihalni orkester Rudnika Mežica	38	807,18 €
Planinsko društvo Mežica	56	202,22 €
IKDM Perkmandelci	204	6.552,60 €
	298	7.562,00 €

Društvom s področja turizma	Točke	Skupaj
Turistično društvo Mežica	2050	1.535,21 €
Planinsko društvo Mežica	1860	1.392,93 €
Športno društvo Movžnar	1020	763,86 €
Vrednost točke je 0,748884 €.	4930	3.692,00 €

Društvom s področja športa	Točke	Skupaj
-----------------------------------	-------	--------

ŠPORTNI PROGRAMI:**Prostočasna športna vzgoja otrok in mladine**

Osnovna šola Mežica, 6 programov	1.260,00 €
Društvo za šport in rekreacijo, 4 programi	840,00 €
Tenis klub Mežica, 3 programi	630,00 €
Vrednost programa je 210,00 €.	2.730,00 €

Kakovostni šport

Nogometni klub Akumulator,	9.656,42 €
Društvo za šport in rekreacijo Mežica	
Odbojka ženska	5.826,42 €
Društvo za šport in rekreacijo Mežica –	
Odbojka moška	6.684,04 €
Karate klub Mežica	3.553,03 €
Kriket klub Mežica	1.169,49 €
Društvo za šport in rekreacijo Mežica –	
Smučarski klub	1.837,77 €
Judo klub Mežica	495,52 €
Društvo za šport in rekreacijo Mežica –	
Odbojka na mivki	1.977,31 €
Skupaj	31.200,00 €

Športna rekreacija

Društvo upokojencev Mežica	
Rusko kegljanje, balinanje in kegljanje	1.002,86
Strelsko društvo Tone Okrogar – Nestl	668,57
Društvo za šport in rekreacijo Mežica	
Smučarski klub	334,29
Društvo za šport in rekreacijo Mežica– NT	334,29
Skupaj	2.340,00 €

ŠPORTNE PRIREDITVE IN PROMOCIJA ŠPORTA:**Druge športne prireditve**

Tenis klub Mežica	180,66 €
Tekaški klub GRCA Mežica	401,47 €
Društvo upokojencev Mežica	
Rusko kegljanje, balinanje	160,59 €
Društvo za šport in rekreacijo Mežica –	
Smučarski klub	562,06
Strelsko društvo Tone Okrogar – Nestl	80,29 €
Društvo za šport in rekreacijo Mežica –	
Odbojka na mivki	160,59 €
Društvo invalidov Mežica	521,91 €
Kriket klub Mežica	240,88 €
Disk golf klub Mežica	421,54 €
Skupaj	2.730,00 €

Trajnostna mobilnost in turizem na kolesih

Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja je v začetku leta izdala pozitivno odločbo za projekt »Trajnostna mobilnost in turizem na kolesih«, ki ga je Občina Mežica prijavljala v sodelovanju z LAS Mežiške doline. V projekt so vključeni štiri slovenski LAS-i ter LEADER Partnerstvo okrožja Kilkenny – Irska.

Projekt »Trajnostna mobilnost in turizem na kolesih« bo prispeval k povečanju atraktivnosti mesta, k ureditvi urbanega območja, vplival na izbiro načina prevoza in spodbujal energetsko učinkovitejši način prevoza, vplival na trajnostno mobilnost mestnega naselja in na podlagi projekta sodelovanja s tujim irskim partnerjem prispeval k prenosu njihovega znanja in njihove prakse s področja kreacije sodobnih turističnih paketov v navezavi s trajnostno mobilnostjo.

S projektom »Trajnostna mobilnost in turizem na kolesih« bodo izvedene sledeče aktivnosti:

- postavitve postaje s štirimi električnimi kolesi za avtomatiziran sistem izposoje pred občinsko zgradbo;
- postavitve informacijske table z vrisanimi kolesarskimi, pohodnimi ter tematskimi potmi v centru občine Mežica ter priprava kartografskih podlag za izdelavo kart občine Mežica;
- kolesarska kulturna doživetja po prepoznavnih točkah na območju občine;
- promocijske aktivnosti in vključevanje ranljivih skupin;
- aktivnosti sodelovanja za izmenjavo znanj, izkušenj in dobrih praks področja, trajnostne mobilnosti in turizma povezanega s kolesarstvom.

Projekt je razdeljen na dve leti. V letošnjem letu bomo izvedli vse investicijske naloge (postavitve postaje za električna kolesa, informacijsko tablo v centru kraja ter izdelavo manjših turističnih kart občine Mežica) v naslednjem letu pa se bodo izvajale »mehke vsebine« (promocijske aktivnosti, razna vodenja in koordinacije). Projekt se zaključuje novembra 2020.

Služba za gospodarstvo

Mateja Mešnjak, višji svetovalec III

Ureditev Športnega parka Mežica

Občina Mežica želi v letošnjem letu nadaljevati z obnovo Športnega parka Mežica. Urediti je potrebno atletsko stezo, osvetlitev, okolico z ograjo ter vse dostopne površine. Glede na vrednost projekta je bilo potrebno obnovo razdeliti na več faz, ki se bodo izvajale glede na razpoložljiva finančna sredstva.

Projektna skica

Javni razpis za izbiro izvajalca »Ureditev športnega parka« je zaključen. Izvajalec del, podjetje Kostmann d.o.o., Glavni trg 30, Slovenj Gradec, bo z deli pričel v mesecu juniju.

V letošnjem letu bomo izvedli vsa gradbena dela vključno s preplastitvijo atletske steze z grobim asfaltom. Prav tako bomo lahko uredili LED osvetlitev stadiona z atletskimi površinami in igriščem, saj je bila Občina Mežica uspešna na Javnem razpisu za zbiranje predlogov za sofinanciranje investicij izgradnje razsvetljave nepokritih športnih objektov pri Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport.

Neposredno bo investicija prispevala k izboljšanju bivalnega okolja našega kraja.

Atletska steza - vzorec

Z ureditvijo športnega parka bo omogočen razvoj športnih dejavnosti tako kakovostnega športa kot športno-rekreacijskih vsebin, tekmovanj, prireditev ... Otroci iz šole in vrtca bodo dobili ustrezne vadbene površine, ki bodo pripomogle k kvalitetnejšemu izvajanju športnih in drugih aktivnostih.

Z investicijo bo investitor doprinesel k:

- ohranitvi športnih klubov,
- povečanju rasti števila kakovostnega športa,
- povečanju zanimanja predvsem med mlajšo generacijo,
- razvoju športne kulture,
- izvedbo tekem, treningov, prireditev,
- druženju med ljudmi,

- dvigu kvalitete bivanja in ohranitvi poseljenosti območja Mežica,
- povečanju privlačnosti za privatne naložbe v širjenje turistične ponudbe ter s tem pospešen gospodarski razvoj v občini.

Cilji investicije so skladni s Tematsko strategijo za urbano okolje "Izboljšati stanje okolja in kakovost urbanih območij, zagotoviti zdravo življenjsko okolje za prebivalce evropskih mest in okrepiti okoljski prispevek pri trajnostnem urbanem razvoju z upoštevanjem gospodarskih in socialnih razmer."

Atletska steza se bo uredila ob nogometnem igrišču, ki je bilo zgrajeno leta 1980. Vsi gabariti ustrezajo zahtevam Atletske zveze Slovenije, kar umogoča pridobitev ustreznih certifikatov.

Z ustrezno osvetlitvijo atletske površine in igrišča bo omogočena vadba tudi v času, ko naravni pogoji tega ne dopuščajo, torej tudi v popoldanskem času jesenskih in zimskih dni.

Športni park Mežica leži ob pešpoti ob reki Meži, kjer se sprehaja ali teče veliko športnikov, rekreativcev, ki bi jih z ureditvijo celotnega športnega parka preusmerili na primerno urejene površine. Celoten športni park bi skozi nadaljevalne investicije zgradili z ograjo, predvsem zaradi varnosti, ter ustrezno uredili tribune.

Urejen športni park bo namenjen vsem občanom, tako profesionalnim športnikom, rekreativcem, starejši in mlajši populaciji.

Najpomembneje je, da bomo na urejene športne površine privabili čim več uporabnikov ter jim tako približali zdrav, športni način življenja.

Služba za gospodarstvo
Mateja Mešnjak, višji svetovalec III

Občina Mežica – mladim prijazna občina

POVABILO MLADIM

Drage mlade krajanke in krajan Mežice, Občina Mežica si prizadeva biti prijazna do vseh krajanov. A prihodnost boste ustvarjali prav vi – mladi! Zato je ena temeljnih dolžnosti Občine Mežica, da vam omogočimo čim boljše pogoje za bivanje, delovanje in sodelovanje pri odločanju.

S področjem mladih se že več mandatov ukvarja Komisija za mlade in šport. V aktualni zasedbi smo si zadali, da pripravimo Strategijo za mlade in pridobimo certifikat Mladim prijazna občina. Oboje bo uradni temelj za izvajanje programov in aktivnosti v korist vas mladih in tudi bodočih mladih generacij. Člani komisije si ne želimo enostransko pripravljati našega videnja in ugibati o vaših potrebah, temveč bi radi spoznali vaše realne potrebe in želje ter slišali vaše ideje.

Približno desetina občin v Sloveniji je že pripravila takšne ali drugačne strategije za mlade, ki jim nato »kažejo smer« delovanja. Na ta način si občine prizadevajo, da bi mladi ostali v svojem kraju ter živeli srečno in polno življenje. Večina podobnih strategij je nastala v sodelovanju z Mladinskimi sveti ali Mladinskimi društvi, ki zastopajo interese mladih v starostnem obdobju med 15 in 29 let. Žal v Mežici nimamo društev, ki bi izrazito združevala širši krog mladih po osnovni šoli. Zato si želimo med vami najti sogovornike/ce, pogumne in ambiciozne predstavnike/ce, ki nam boste prenesli/e želje svojih vrstnikov. Skupaj bomo pripravili čim boljše rešitve za vaš in naš boljši jutri.

Pozivamo torej vse, ki bi si želeli do nas prenesti svoje poglede, želje, kritike, ideje, predloge ..., da stopite v stik z nami.

To lahko storite preko spletne pošte občine (info@mežica.si) ali neposredno z mano (info@alpra.com, Facebook: Aleksander Praper, instagram: @aleksanderpraper).

Skupaj naredimo Mežico še bolj prijazno!

Aleksander Praper,
predsednik Komisije za mlade in šport

PREPLASTITEV POVEZOVALNIH CEST

Občina Mežica bo v letu 2019 s pridobljenimi nepovratnimi sredstvi Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo (21. člena ZFO-1) preplastila in uredila dve povezovalni cesti, in sicer povezovalno cesto Podjunska I in povezovalno cesto Podjunska – Gosposvetska. Prometne obremenitve in neustrezno odvodnjavanje padavinskih vod je povzročilo, da je povozna površina popolnoma dotrajana in tudi iz varnostnih razlogov nujno potrebna obnove.

Z izvedbo obeh investicij želimo izboljšati prometno varnost na tem območju.

Preplastitev povezovalne ceste

JP 757321 **povezovalna Podjunska I**

Predmet obnove je 70 m kategorizirane ceste, ki je predstavlja povezovalno cesto med Podjunsko ulico in Celovško cesto. Investicija vključuje utrditev tampona, ureditev odvodnjavanja in preplastitev z asfaltno prevleko. Ocenjena vrednost investicije je 18.000 €.

Preplastitev povezovalne ceste

JP 757121 **Podjunska - Gosposvetska**

Predmet obnove je 74 m kategorizirane ceste, ki je predstavlja povezovalno cesto med Podjunsko ulico in Gosposvetsko cesto. Investicija vključuje utrditev tampona, ureditev odvodnjavanja in preplastitev z asfaltno prevleko. Ocenjena vrednost investicije je 22.000 €.

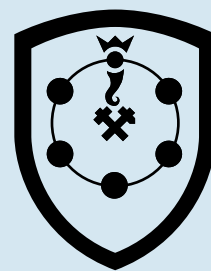
Predstavitev članov občinskega sveta občine Mežica v mandatu 2018 – 2022

Na jesenskih lokalnih volitvah smo v občinski svet občine Mežica izvolili 14 svetnikov in jim tako izkazali zaupanje za vodenje naše občine. Po dobrega pol leta njihovega mandata smo jih prosili, da se vam še enkrat predstavijo s svojo vizijo tega mandata in odgovorijo na vprašanje, kako bodo prispevali k ustvarjanju našega (še) boljšega jutri.

Za odgovore se vsem sodelujočim na uredništvu Šumca prav lepo zahvaljujemo.

(J.V.)

Aleksander Praper,

diplomiran strojnik, inženir oblikovanja, samostojni podjetnik.

V tem mandatu delujem v Komisiji za mandatna vprašanja volitve in imenovanja, v Odboru za gospodarske zadeve ter kot predsednik v Komisiji za mlade in šport.

Za napredek potrebuje Mežica vizijo, kaj si želimo v prihodnje. Po mojem ta vizija močno vključuje turizem, ki bo temeljil na zgodovinskih dejstvih in izkoristil naravne danosti. Torej vizijo, ki je prilagojena našemu kraju in željam občanov. Tako Podzemlje Pece kot kočna Peci v naš kraj pripeljeta veliko turistov, ki jim lahko svoje izdelke ali storitve ponudi še kdo drug s poslovno žilico. Ohranjati moramo našo kulturo in tradicijo ter podpirati delovanje društev, ki skozi prostovoljno dejavnost veliko prispevajo k utripu kraja. Starejšim krajanom je potrebno tudi v teh hitrih digitalnih časih zagotoviti dostopnost do informacij, varno in prijetno bivanje ter mobilnost. Prisluhniti moramo željam in idejam mladih ter jim dati podporo pri razvijanju njihovih potencialov, saj bodo oni tu bivali za nami. Sodobne tehnologije omogočajo nove poklice in tudi delo od doma. Torej ni potrebno za vsako ceno siliti v velika, hrupna, dražja, stresna in bolj umazana mesta. Zagotoviti moramo čisto in zdravo bivalno okolje, ki bo imelo dovolj pestro ponudbo za »dušo in telo«. Ne smemo popuščati pri kakovosti zdravstvene oskrbe, a hkrati moramo tudi sami kaj narediti za svoje zdravje. Imamo novo tržnico, v kateri lahko vzkljuje nova ponudba zdravih pridelkov in izdelkov domačih kmetov, čebelarjev in drugih. Ustrezna hrana je eden izmed temeljev našega obstoja! Prav tako gibanje. Čeprav se nadaljuje razvoj športnega parka in s tem izboljšuje infrastruktura namenjena športu, imamo v našem okolju že od nekdaj dobre danosti za športe, s katerimi se je možno ukvarjati v širokem razponu starosti in ne zahtevajo veliko sredstev ali zahtevnih objektov. Na srečo ponovno »odkrivamo« hojo, tek in kolesarjenje. Upam, da bosta nova dolinska kolesarska steza ter možnost izposoje koles to vrsto gibanja še bolj razširili. Morda do te mere, da bo obisk trgovin in »centra« peš ali s kolesom nekaj samoumevnega.

Majhne občine žal finančno ne zmorejo velikih investicij in nekatere želje so nerealne pa tudi nepotrebne. Do sosednjih občin imamo podobno daleč kot v Ljubljani iz enega do drugega dela mesta. Torej se lahko ponudba sosednjih občin dopolnjuje. A ne smemo se skriti za finančnimi ali lokacijskimi omejitvami, pač pa moramo iskati nove ideje in nove rešitve za izboljšanje življenja v kraju, kakršne so v zadnjih letih pokazali nekateri posamezniki v svojih projektih. Torej je prav, da podpiramo nove zamisli in novo ponudbo, ki bogati kraj! Lokacijsko Mežica nima prav dosti prostora za razvijanje novih industrijskih obratov, a vsaj obstoječim podjetjem naj bi bila občina dober partner in podpora. Vsi skupaj moramo preseči meje med nami in v našem razmišljanju ter verjeti, da skupaj lahko dosežemo več z enim zelo preprostim ciljem – če bo kraj lep in boljši, bomo imeli od tega korist vsi! Res nimamo vsega, kar imajo veliki, a imamo mir, lepo naravo in čisto vodo ter dovolj majhno število prebivalcev, da se med sabo poznamo in si lahko pomagamo ter gojimo prijetno domače sproščeno vzdušje predalpskega mesteca.

Av gust Gerdej – Kajžar

Že četrti mandat sem član Občinskega sveta Občine Mežica. Zato se občankam in občanom zahvaljujem za zaupanje, saj ste moji Listi Kajžar namenili na zadnjih volitvah največ glasov. Župan mi je zaupal mesto podžupana, kar me zavezuje k še bolj razumnemu odločanju pri reševanju vaših problemov in pobud.

Moje načelo je, da pred volitvami ne obljubljam veliko, ampak delam in se odločam v dobro vseh nas. Našo prihodnost vidim v razvoju, ureditvi in posodobitvi našega kraja in okolice.

Razvoj naj temelji na manjših delavnicah, saj za večje obrate tudi nimamo dovolj prostora. Na kmetijah se naj razvijata obrtništvo in turizem. Prihodnost turizma v občini pa vidim v smeri kolesarstva, pohodništva, obiskovanja rudniškega muzeja in s tem povezane gradnje apartmajskih nastanitev.

Urediti je treba kolesarsko povezavo med Črno na Koroškem, Mežico in Prevaljami. Z dogovori med kmeti v okolici Mežice naj se označijo pohodne poti na bližnje vrhove, ki obkrožajo Mežico. Nudi naj se pomoč pri izgradnji apartmajskih nastanitev.

Pohvaliti moram društveno dejavnost v občini. Veliko imamo društev in vsa delujejo vzorno in vestno. Pozivam vse občane – stare in mlade, da se vključijo v naš medgeneracijski center, da bo postal res MEDGENERACIJSKI!

Boštjan Lesjak,

strojni tehnik, samostojni podjetnik, delujoč na področju zavarovalništva in turizma.

Rad imam domači kraj in sem eden redkih, ki se je z novogradnjo preselil nazaj v domači kraj. S politiko kraja sem se srečeval pred letom 2000 in danes spoznavam, da so bili že moja takratna načela in vizije tisti, ki jih bomo 25 let kasneje morda lahko uresničevali. Mežica je zanimiv, prijazen in lep kraj, naj postane še atraktiven, sodoben in odprt za ljudi, ki v naš kraj ne bodo zašli pomotoma, ampak jih bodo sem vodili zgodba, zgodovina, narava in ljudje. Veliko je že bilo narejenega, a še mnogo moramo postoriti, da bomo Mežica in mi, krajani, postali kraj z vizijo in pogledom v prihodnost. Svojo voljo, znanje, prizadevnost in energijo bom vlagal predvsem v področje turizma, ohranjanja okolja in širitev dobre miselnosti med nami in preko hribov. Želim prisluhniti ljudem, kar počnem iz dneva v dan pri svojem delu, in skušal bom premakniti meje miselnosti svetnikov in Občinskih delavcev, da imamo vse, kar imajo drugi, nimamo le zadostne volje in ambicij, da bi nam lahko bilo še prijetnejše in predvsem vzdržno.

Upam, da je prišel čas, ko politika ne bo več vodilo v malih vaseh ampak bomo posamezniki tisto, kar bo vodilo značaj in klimo malega kraja. Slogan, »Mežica brez meja« ni nastal slučajno ampak smo ga zasnovali premišljeno in z željo, da bodočnost gradimo odprto in širše, brez meja!

Darja Maurič

V Mežico sem prišla pred dvajsetimi leti. Začela sem spoznavati Mežičane in čudovito naravo, ki obdaja naš kraj. Z rojstvom hčerke, pa sem začela spoznavati tudi probleme, s katerimi se srečujemo v tem okolju. Neizmerno si želim, da imajo naši potomci take pogoje za življenje, da bodo z veseljem ostajali v Mežici in si tukaj ustvarjali družine. Samo na tak način bo Mežica ostala vitalna, naša generacija pa bo ponosna, da smo uspeli obdržati življenje tukaj. Zaradi tega se bom v svojem mandatu zavzemala za spodbujanje vseh aktivnosti, ki bodo usmerjene k temu, da se kvaliteta življenja nenehno izboljšuje (zdravo in kakovostno življenjsko okolje, dobra zdravstvena oskrba, spodbujanje ekološkega kmetijstva in turizma, sodelovanje z domačimi obrtniki ...)

Lojalna, iskrena in poštena komunikacija, v skladu z moralnimi načeli je zame na prvem mestu. Na tak način si želim povezovanja in sodelovanja med svetniki ter društvi in posamezniki, saj je dobro znano, da je v slogi moč in samo skupaj lahko dosežemo cilje, ki so za naše skupno dobro. Prepričana sem, da bom s svojim delom k temu veliko pripomogla.

Ferdinand Arl,

poklicni šofer, upokojenec.

Kot svetnik si bom prizadeval za razvoj kraja Mežica. Prizadeval si bom za dobrobit krajank in krajanov občine Mežica. Posebno pozornost bom posvečal socialno šibkim družinam, razvoju podeželja in kmetij ter razvoju turizma. Predvsem temu, da morajo imeti vsi nosilci turizma enake možnosti za razvoj. Prizadeval si bom za varne poti za šolarje, starejše in za varne ceste. Podprl bom vse predloge, ki bodo v prid občankam in občanom.

Vesel bom, če mi občanke in občani podajo razne pripombe ter predloge, jaz pa jih bom posredoval naprej na občinski svet.

Janez Rotovnik,

dipl. upr. org., od leta 2015 upokojenec,
do upokojitve zaposlen v Ministrstvu za notranje zadeve.

Sem nosilec in predstavnik Liste za soodločanje in pomoč občanov v občini Mežica, v občinski svet izvoljen s priferenčnimi glasovi volilcev, kot svetnik oziroma član občinskega sveta sem tudi član Odbora za gospodarstvo občine Mežica ter predsednik komisije za statutarno pravna vprašanja občine. Kot svetnik in član liste za soodločanje in pomoč občanom se zavzemam predvsem:

- Za pripravo in izvajanje programa za nudenje pomoči starejšim občanom, tudi za pričetek postopkov za izgradnjo doma starostnikov na območju občine Mežica.
- Zagovarjam doslednost pri izvajanju postopkov, ki kakorkoli vplivajo na nemoteno zagotavljanje zdravstvenega varstva občanom občine Mežica. Podpiram in zagovarjam vse postopke za izvedbo in financiranje preventivnih projektov, ki se nanašajo na zagotavljanje zdravstvenega varstva in socialnih zadev v občini, ter vse aktivnosti za zdravo življenje občanov in okolja v katerem bivamo.
- Podpiram projekte s področja dela z mladimi, kakor tudi postopke za zagotavljanje virov dohodkov, ki neposredno vplivajo na nemoteno in strokovno delo, štipendiranje socialno šibkih itd..
- Zagovarjam doslednost v postopkih, ki so bili sprejeti za odpravo posledic onesnaženja s težkimi kovinami, ter da se materiali, ki so onesnaženi s težkimi kovinami in kemikalijami ne uporabljajo, prav tako se promet z njimi na območju občine ne dovoli. Zagovarjam projekt, da se v občini Mežica nemudoma preplastijo vse makadamske ceste in da se sredstva, ki jih za sanacijo nameni država, uporabijo izključno za ta namen.
- Podpiram in sodelujem v postopkih za pridobivanju sredstev EU, ki jih ta razpisuje za razvoj podeželja.
- Podpiram športne projekte in prireditve.
- Zavzemam se izvedbo ukrepov s katerimi se prepreči ukinjanje javnih zavodov, ustanov in drugih subjektov (banke, kmetijske zadruge, zdravstvene ustanove, lekarne itd), ki so za občane življenjskega pomena.

Marijana Šumah Vertačnik,

po izobrazbi diplomirana vzgojiteljica predšolskih otrok,
zaposlena v CUDV Črna na Koroškem kot skupinska habilitatorka,
samostojna svetovalka.

Že kot srednješolka sem pridobivala bogate življenjske izkušnje ob delu v knjižnici Prevalje in Mežica. Kot prostovoljka izvajam učno pomoč za učence nižje stopnje po dogovoru in v sodelovanju z OŠ Mežica v Medgeneracijskem centru Mežica. Delujem tudi v Društvu literarno gledališče Treska v Mežici. V prostem času rada berem, dneve pa nam popestrita dva kužka. Pred časom sem postala tudi babica, naš vnuk pa je prinesel neizmerno radost in srečo v našo družino.

Na listi Socialnih demokratov sem kandidirala iz razloga, da podprem našega Korošca in izvrstnega poslanca v Državnem zboru Janija Prednika, ker le skupaj nam lahko uspe. Moja prioriteta je skrb za najranljivejše skupine ljudi. Zavzemam se za pravično in varno družbo ter za kakovostno življenje v vseh življenjskih obdobjih in okoliščinah. Verjamem, da smo izvoljeni občinski svetniki za mandatno obdobje 2018 – 2022 dobra ekipa, da bomo združili moči in konstruktivno delovali za boljši jutri Mežičarjev, Korošcev.

Milka Podričnik,

s kmetije Podvanšek na Lomu.

Poleg dela na kmetiji sem aktivna, plešem pri folklori, vsa leta sem članica društva kmetic Mežiške doline, kar 8 let sem bila predsednica društva, sedaj pa sem podpredsednica. Bila sem tudi v upravnem odboru zveze kmetic Slovenije, od katere sem kasneje dobila naziv Kmetica leta 2014.

Za kandidaturo za občinskega svetnika na listi Mežica brez meja, me je vzpodbudil in povabil Aleksander Praper, ker je menil, da lahko skupno dosežemo več, saj smo na listi bili kandidati iz različnih poklicev. V prvi vrsti se bom v svojem mandatu trudila za ljudi na podeželju, saj se počutimo malo odrinjene in podeželje mi je tudi sicer najbližje. Vse občinske svetnike pa mora skrbeti za dobrobit vseh občanov Mežice, ne glede na to, kaj so in kje živijo! Zavedam se, da bo to težko, vendar upam, da bomo na koncu zadovoljni vsi. Seveda pa si ne smemo metati polen pod noge, delati moramo skupaj z zdravo kmečko pametjo.

Mag. Tadej Pungartnik,

magister etnoloških znanosti, zasposlen kot direktor Koroškega pokrajinskega muzeja.

V občinski svet Občine Mežica sem bil izvoljen na listi Socialnih demokratov (SD). V tem mandatu sem član Komisije za turizem, Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ter Odbora za komunalne zadeve, varstvo okolja in urejanje prostora. Delovanje v Komisiji za turizem in Odboru za komunalne zadeve, varstvo okolja in urejanje prostora se mi zdi zelo pomembno, saj ti dve področji predstavljata pomembno podlago pri oblikovanju boljšega življenja v naši lokalni skupnosti. V Mežici ima velik potencial turizem, ki v svetu postaja ena najpomembnejših gospodarskih panog. Za razvoj turizma imamo veliko naravnih in kulturnih danosti. Osebnostno se bom v tem mandatu zavzemal, da bo postopoma zgrajena osnovna turistična infrastruktura, ki bo omogočila in spodbudila nove investicije. Trudil se bomo za čim večjo vključenost lokalnega prebivalstva v aktivnosti Geoparka Karavanke, saj na tem področju vidim največje možnosti za ustvarjanje novih delovnih mest.

Želim si, da bi na koncu mandata lahko ugotovili, da smo bili kot lokalna skupnost manj črnogledi in smo zato ustvarili več pozitivnih zgodb.

Tatjana Uranc,

srednja medicinska sestra, babica.

Od leta 1977 sem bila zaposlena v ZD Ravne na Koroškem. Dve leti kasneje pa sem pričela z delom patronažne sestre v Mežici. V tem času sem dobro spoznala Mežico in njene prebivalce. Upokojila sem se septembra 2016.

Zahvaljujem se vam za vaše zaupanje in vaše glasove. Pri opravljanju svoje svetniške funkcije me vodi odgovornost do ljudi. Zavzemala se bom za boljši družbeni standard prebivalcev naše občine. Sledila in podpirala bom razvojni plan občine Mežica 2012 – 2022.

Do izida te številke v uredništvo niso prispele predstavitve občinskih svetnikov **Lovra Vreša, Uroša Vrčkovnika in Eme Žagar**. Miro Petek je podal odstopno izjavo in bo Občinska volilna komisija izvedla postopek za nadomestitev člana občinskega sveta.

ČISTILNA AKCIJA

Očistimo Mežico 2019

V SOBOTO, 6. 4. 2019, JE OBČINA MEŽICA V SODELOVANJU S KOMUNALO MEŽICA ORGANIZIRALA TRADICIONALNO ČISTILNO AKCIJO OČISTIMO MEŽICO. K SODELOVANJU SO BILI JAVNO POVABLJENI VSI OBČANI MEŽICE.

Posebej so bila povabljena vsa društva, ki imajo sedež registriran v naši občini. Pozvana so bila podjetja, naj si v teh dneh očistijo okolico. Kot vsako leto je sodelovala tudi Osnovna šola Mežica.

Očistili in uredili smo sprehajalne poti, javne površine, okolico šole in drugih javnih ustanov ter športnih parkov, obrežje Meže in gozdove. V dobrih štirih urah, kolikor je akcija potekala, je bilo zbrano večje število vreč različnih odpadkov, med katerimi je bilo največ plastičnih kosov, plastenk in pločevink, nekaj kovinskih

odpadkov in steklene embalaže. Na splošno je bilo ugotovljeno, da se količina pobranih odpadkov vsako leto manjša kakor tudi število prostovoljcev – udeležencev čistilne akcije. Skupaj smo združili moči in očistili Mežico ter prispevali k večji okoljski ozaveščenosti ljudi, ki bo dolgoročno vodila v družbo z manj odpadkov. HVALA vsem prostovoljcem, ki ste sodelovali v letošnji čistilni akciji in pripomogli k temu, da bo Mežica še lepša in prijaznejša do občanov ter obiskovalcev.

Vesna Trdina, Komunalna Mežica

REGIJSKI KVIZ O POZNAVANJU GOZDA ZA OSNOVNE ŠOLE

OD 25. DO 31. MAJA 2019 OBELEŽUJEMO TEDEN
GOZDOV 2019, POD GESLOM »SODELUJEMO Z GOZDOM
V DOBRO NARAVE IN LJUDI«.

Z vrsto prireditev in dogodkov v tem tednu želijo institucije in organizacije, ki jim je skupna skrb za slovenski gozd, opozoriti na pomen tega največjega slovenskega naravnega bogastva za blaginjo celotne družbe ter na nujnost skrbnega ravnanja s to dediščino prejšnjih generacij.

»Gozd daje živalim in rastlinam življenjski prostor. Je rezervoar za pitno vodo in dobavitelj kisika. Nesebično nam ponuja

možnosti za oddih in rekreacijo. Kot trajnostno skladišče ogljika je gozd eden naših najpomembnejših partnerjev v boju proti podnebnim spremembam, ki pomaga preprečevati dvig temperatur.«

29. maja je na Centru za obšolske dejavnosti Peca nad Mežico potekal Regijski kviz o poznavanju gozda za osnovne šole. Letos že štiriindvajsetič. Pomerilo se je osem ekip iz osmih različnih šol. Posamezno

ekipo so sestavljali trije učenci in mentor.

Tudi ekipa iz OŠ Mežica, v sestavi sedmošolcev: **Klara Kobolt, Helena Ladinik in Ožbej Čampa**, se je udeležila tega kviza in kljub neugodnim vremenskim razmeram osvojila odlično drugo mesto in Osnovni šoli Mežica priborila priznanje in lepo knjižno nagrado.

Mentorica
Nina Pratnekar

V gozd z lovci

22.marca 2019 smo imeli drugošolci naravoslovni dan z naslovom »Spreminjanje narave – v gozd z lovci«.

Po malici smo v spremstvu ge. Veronike Tomec, članice LD Mežica, odšli v LD Mežica, kjer nas je že čakal lovec, g. Cvetu Karner. Prijazno nas je pozdravil in nas povabil v Lovski dom. Ko smo se udobno namestili ter potešili prvo radovednost z opazovanjem živali, fotografij, rogov ..., nam je g. Karner povedal marsikaj o delu lovcev, njihovi obleki, opremi in dolžnostih ter pravilih. Govoril je zelo zanimivo, tako da so ga učenci tiho, mirno, zbrano in radovedno poslušali. Razkazal nam je razstavljene živali, nam povedal, zakaj so jih lovci morali ustreliti. Pokazal nam je lovsko obleko in čevlje, pa tudi puške lovcev. Izvedeli smo res veliko zanimivega. Najbolj pa nam je bilo všeč, ko je oponašal oglašanja živali v gozdu. Nad njegovim znanjem, prijaznostjo in dobro voljo, smo bili navdušeni in prijetno presenečeni ne le učenci, ampak tudi učiteljice.

Čez nekaj časa smo v spremstvu ge. Veronike Tomec in g. Cvetu Karnerja odšli na pohod in

opazovanje v gozd. Ob zanimivostih smo se ustavljali in prisluhnili našemu lovcu. Pokazal nam je sledi živali, krmišča zanje in solnico. Peljal nas je do jazbečevega domovanja – jazbečeve luknje. Luknjo smo videli, jazbeca pa žal ne.

Na domu g. Karnerja, sta nas čakala bogata pogostitev in prijazen kuža. Na mizi so bile same dobrote in otroci so se lahko do sitega najedli, napili in posladkali. Vse te dobrote je pripravila žena g. Karnerja, ga. Ivanka Karner. Otroci so se lahko tudi nekaj časa igrali, nato pa smo okrog 12. ure odšli proti šoli.

Za čudovit dan se z otroki zahvaljujemo ge. Veroniki Tomec. Posebna zahvala pa gre g. Cvetu Karnerju in LD Mežica. Takega dneva z lovci in pogostitve do sedaj še nismo imeli! Upam, da bomo sodelovali tudi v prihodnje.

Mateja Korasa

Luknjo smo videli, jazbeca pa žal ne.

Pomladna prireditev

V mesecu aprilu smo se učiteljice 1., 2. in 3. razredov odločile, da bomo skupaj z otroki pripravile pomladno prireditev.

Za prireditev smo se odločile zato, ker meseca marca nastopi pomlad, ker ta mesec praznujejo mame in žene, pa seveda tudi atiji in moški, ker... Zdi se nam prav, da imajo otroci možnost pokazati tudi svoja druga znanja, sposobnosti in spretnosti, katere razvijajo integrirano z učnimi predmeti pri pouku in interesnimi dejavnostmi. Mogoče se marsikateri lahko izkaže in potrdi ravno na takih prireditvah, ki niso ocenjene, in je lahko še kako uspešen, zadovoljen. Otrokovo nastopanje ni ocenjeno in uspeh ni povezan z njegovim učnim znanjem. Nad pomladno prireditvijo so bili, pričakovano, tudi otroci zelo navdušeni. Na koncu, ko je bilo vse za nami, pa smo bile tudi učiteljice vesele, zadovoljne in ponosne nad našimi učenci, pa tudi nad našim delom. Odločile smo se, da bo to naša tradicionalna prireditev v pomladnem času.

Torej, izdelali smo vabila, jih odnesli v svoje domove, jih raznosili zaposlenim na šoli, jih

poslali tudi v vrtec in sorodnikom. Pripravili smo program prireditve, okrasili veliko telovadnico, izdelali posebne kostume in dodatke potrebne za nastopanje. In kmalu je napočil pomemben dan za otroke, pa tudi starše, sorodnike in nas učiteljice.

Na tribuni velike telovadnice je sedelo veliko ljudi. Vezno besedo je napisala in sestavila naša sodelavka, Renata Ravšer. Program je povezovala, tako kot je to že v navadi, rojena napovedovalka, učenka Manja Trost. Brez nje si že ne znamo več predstavljati kakšne šolske prireditve. Za glasbo in ozvočenje pa je skrbel, tako kot vedno, naš izjemni Borut Bruder. Vsem se v tem članku še enkrat zahvaljujem. Nikakor pa ne smem pozabiti na zahvalo staršem otrok, saj so tako kot vedno skrbno in odlično poskrbeli za oblačila, potrebna pri določenih točkah na prireditvi.

Mateja Korasa

Tema Geoparka Karavanke 2018/2019

Z zanimanjem in veseljem smo jih opazovali, raziskovali in ustvarjali ...

„kristale in minerale – čudovite stavritve narave“

Na šoli smo geo projektni dan izvedli v prav vseh razredih. Z nami je svoj čas delil g. Roman Hergan iz Botaničnega vrta Tal 2000. Za učence predmetne stopnje je izvedel krajše predavanje. Vsem pa je pripravil geološko-paleontološko razstavo »Skrivnostni svet mineralov in fosilov«. Preizkusili smo se tudi v mikroskopiranju in kvizu, ki smo ga našli pod vsebino OneGeology kids. Nismo pa mogli niti mimo spletne strani Geoparka Karavanke, na kateri še vedno najdemo kaj novega in uporabnega.

Nekateri učenci so gojili svoje kristale in minerale, spet drugi so jih oblikovali v različnih tehnikah. Tudi risali in slikali smo ter sebe presenetili z ustvarjalnim gibom.

Naučili smo se ritmično igrico s kamni in zaplesali ples Gunga gunga.

Barve, oblike, zgradbe mineralov in kristalov smo spoznavali tudi preko knjig, spleta in z uporabo zbirke, ki smo si jo izposodili v Info centru Geoparka "Svet geologije" v Železni Kapli.

Izpušili nismo niti dela na terenu. Našli smo zlato, a žal, obogateli nismo.

Naši prvošolčki pa so ves teden nosili v šolo kamne, ki so jih našli na poti v šolo, v okolici doma, v gozdu, ob vodi ... Naredili so si zbirko in jih razvrščali glede na velikost, barvo, obliko, bleščanje in trdoto. Pripravili so tudi svojo razstavo. Nekaj pravih mineralov in kristalov pa so prinesli tudi od doma. To pa še ni vse. Kamne so nato brusili in pilili, nastali prah pa zmešali z beljakom in ustvarjali s čisto pravimi "kamninskimi barvami". Za zaključek so si pripravili še sladke fosile. NJAMI!

ZABAVNO, POUČNO, NIČ MUČNO – to je naš GEOPARK KARAVANKE

Le kaj nas čaka naslednje leto?

Koordinatorica geo projektne dne,
Polonca Bivšek

Organizacija
Zdravih narodov
za izobraževanje,
znanost in kulturo

Karavanke
UNESCO
Globalni
Geopark

GEOPARKKARAVANKE
Slovenski geopark v Karničah

Interreg

SLOVENIJA - AVSTRIJA
Evropska unija | Evropski sklad za regionalni razvoj

GEO

FESTIVAL 2019

TAKO PISAN IN RAZNOUK JE GEOPARK KARAVANKE
MI SMO GEOPARK KARAVANKE! MI SMO UNESCO!

Več na:

www.geopark.si | GeoparkKarawanken | GeoparkKaravanke

Zlata medalja na Evropskem prvenstvu JKA karateja

Reprezentanca JKA Slovenije se je 25. maja 2019 udeležila Evropskega prvenstva JKA karateja mlajših in veteranskih kategorij, ki se je odvijalo v mestu Kadan na Češkem. Na prvenstvu je sodelovalo preko 600 reprezentantov iz 19 evropskih držav.

Za Slovenijo je nastopilo 35 tekmovalcev. Re-representanti so nastopili v disciplinah kata, kihon ippon kumite (borba za najmlajše), yiju ippon kumite (pol prosta borba) in kumite (prosta borba). Slovenijo je zastopalo 9 korošcev (8 članov Karate kluba Mežica in 1 član Karate kluba Prevalje).

Tekmovalci so z nastopi dosegli odlične uvrstitve, vračajo pa se tudi z enim naslovom evropskega prvaka. **Aljaž Reiter** je v disciplini yiju ippon kumite osvojil 1. mesto in postal evropski prvak. **Vanessa Plaznik** je kljub poškodovani roki pogumno nastopila v disciplini kihon ippon kumite in žal izgubila proti kasneje drugouvrščeni predstavnici Rusije. **Jakob Kobolt** se je v disciplini yiju ippon kumite uvrstil med 16 najboljših. **Špela Libnik** se je v disciplini kata uvrstila med

16 najboljših, v disciplini yiju ippon kumite jo je v prvem krogu premagala predstavnica Rusije.

Lovro Jamnik se je v disciplini yiju ippon kumite z zmago nad predstavnikom Romunije uvrstil med 16 najboljših.

Klara Kobolt je v disciplini yiju ippon kumite dosegla uvrstitev med 16 najboljših. **Alex Sušek** je v disciplini yiju ippon kumite po tesni sodniški odločitvi izgubil borbo proti predstavniku Rusije.

Vitan Strmčnik je v disciplini kata izpadel v prvem krogu, v disciplini yiju kumite je premagal predstavnika Češke, za uvrstitev v polfinale pa je zaradi poškodbe žal moral predati borbo.

Belmin Hadžić je v disciplini kata izpadel v prvem krogu tekmovanja, v disciplini yiju ippon kumite se je po dveh dobljenih borbah uvrstil med 8 najboljših.

Iz reprezentance je medaljo prejel tudi **Matevž Gabrovec** iz Karate kluba Shotokan Celje in sicer bron v disciplini kihon ippon kumite.

Ekipo koroških tekmovalcev sta vodila trenerja **Peter Kobolt** in **Jaka Homan**, v sodniški ekipi sta sodelovala **Ivan Mravljak** in **Florjan Reiter**.

Tekmovalcem iskreno čestitamo za dosežene vrhunske rezultate. Ob tem gre zahvala vsem, ki omogočajo ustvarjati pogoje za uspeh – staršem tekmovalcev, trenerjem in donatorjem TGK d.o.o., Ferolin d.o.o., Humanikdent d.o.o. in drugim.

Šivanka, preja, blago, gumbi ... Uf, ne gre, ... gre, ... ne gre ... Greeeeee!

ČLANICE DRUŠTVA DIMKE SO ŽE NAŠE DOLGOLETNE PRIJATELJICE. RADE NAM PRISKOČIJO NA POMOČ. SO VEDNO NASMEJANE, DELOVNE IN VOLJNE PRENAŠATI SVOJE ZNANJE NA MLADINO.

In kdo smo mi? Smo petošolci. Naučili bi se radi ročnih spretnosti.

Nam je uspelo? Uspelo nam je! Znamo prišiti gumbe, narediti okrasni šiv in smo spretni v tkanju.

Kaj pa pletilke? Te so pa že

skoraj znanstvena fantastika. Kaj nas je vodilo do konca? Vztrajnost in volja ter pomoč članic iz društva Dimke.

In kaj je nastalo? Prikupna končna izdelka – mošnjček za ... in muca iz kartona s tkano oblekico.

Drage članice društva, hvala vam za prijetno dopoldne. Se vidimo spet kmalu.

Petošolci
in učiteljice **Mateja,**
Polona, Barbara
in **Renata**

MCM: Kako gradimo medgeneracijske mostove

Društvo Medgeneracijski center Mežica je svoja vrata odprl pred dobrima dvema letoma. Danes šteje 151 članov, v prostorih centra pa redno deluje 15 skupin, ki s svojimi vsebi-

nami tkejo mreže med generacijami in želijo spodbuditi občane in druge obiskovalce, da kvalitetneje in na aktiven način preživijo svoj prosti čas. Iz sredstev proračuna, ki so

namenjena delovanju centra, se je v teh letih nabavila predvsem oprema za center, občina pa je tudi plačnica najemnine za prostore, kjer se dejavnosti izvajajo. Vsi, ki dela-

mo v centru, smo prostovoljci, občina pa je preko podjemne pogodbe zagotovila delavko, ki v centru opravlja dežurstvo in koordinira delo skupin. V lanskem letu smo v centru imeli evidentiranih 18 prostovoljcev (15 žensk in 3 moški), ki so prostovoljno izvajali mentorsko delo in prenašali svoje znanje v okviru medgeneracijskega delovanja in druženja. Prostovoljstvo je največkrat zajemalo področja kulture, umetnosti, vzgoje in izobraževanja, socialne dejavnosti ter rekreacije. Skupaj smo v centru opravili 1.385 prostovoljskih ur. Center vsako leto obišče povprečno 5500 oseb. Obiskovalci se družijo na aktivnostih: **šola zdravja, ustvarjalna skupina Lipa, slikarstvo, učna pomoč za učence od 1. – 4. razreda, skupina »srečanje z Irmo«, slovenski jezik za tujce, ustvarjalna skupina in druženje ob kavi, delavnice za starše in otroke »Neverjetna leta«, ustvarjalna skupina »Mavrica«, skupina »Harmonija«, igranje taroka, pikado, joga in namizni tenis.** Kot partnerji skupaj z medgeneracijskim središčem Radlje in Koroškim medgeneracijskim centrom z Raven na Koroškem sodelujemo v projektu »Doga-ja se«. V okviru projekta izvajamo energetske krožne plese, gong terapije, tečaje tujih jezikov, predavanja s podočja osebnostne rasti, delavnice za otroke, kulinarčne delavnice in delavnice kjer se med seboj povezujejo generacije v regiji. V lanskem letu smo v okviru projekta »Podarimo knjigo«, Mohorjeve družbe iz Celovca, prejeli donacijo knjig v vred-

nosti 7.000 evrov in pričeli z urejanjem knjižnice MCM, ki smo jo odprli letos februarja in ponudili izposojlo knjig za vse obiskovalce. V poletnih mesecih CSD Ravne na Koroškem v prostorih MCM izvaja varstvo za otroke v okviru projekta »Šola šala«. Sodelujemo z večino javnih zavodov in društev v naši okolici, s katerimi skupaj ustvarjamo različne vsebine. Največkrat se naša radovednost, želja po novih veščinah, znanju in izkušnjah prepleta med vrtcem in osnovno šolo Mežica, društvom Altra, medgeneracijskimi centri v regiji, centrom za usposabljanje, delo in varstvo Črna na Koroškem, Alpom Peca, domom starejših na Fari iz Prevalj, Ljudsko univerzo z Raven na Koroškem in koroškimi zdravstvenim domom. Skupaj smo izvedli tečaje računalništva in tujih jezikov. Vsako leto se v naših prostorih odvije preko 30 strokovnih predavanj in kulinarčnih delavnic, delavnic na temo osebnostne rasti, kako skrbeti zase, delavnice psihoterapevtske komunikacije, skrb za zdravje, biodinamično vrtnarjenje, komunikacija z osebami z demenco, predavanja filmov in druge zanimive teme. Družili smo se na delavnicah Country, folk and bluesa, skupaj z društvi v kraju pa smo »obarvali Mežico« in oblekli drevesa v pisana oblačila. Članice tečaja slovenskega jezika so nam preko kulinarčnih delavnic predstavile svojo kulturo. Z usmerjanjem v preprečevanje predsodkov in sprejemanjem drugačnosti se trudimo povezovati ljudi iz različnih življenjskih okolij in jim

pomagati da se lažje vključujejo v naš kraj in naš vsakdan.

Svoj mesečni program smo predstavljali na platoju pred občino, kjer smo za občane pripravili zajtrk na ulici. Koroški medgeneracijski center z Raven je skupaj z nami organiziral tečaj »Oskrba pomoči potrebnemu svojcu«, ki ga je skupina udeležencev uspešno zaključila in se opolnomočila za delo in pomoč starejšim generacijam. Center se je predstavil v oddaji Dobro jutro, na sejmu v Železni Kapli v Avstriji, na sejmu v Ljubljani in Bohinjski Bistrici ter na Barbarinem sejmu v Mežici. Svoje izdelke in dela smo predstavili na razstavi izdelkov v centru in slikarski razstavi v Narodnem domu. Mentorji, ki svoj prosti čas namenjajo vodenju aktivnosti in delavnic so vedno pripravljene na povezovanja, medgeneracijska druženja in pridobivanja znanj. Posamezne skupine se mrežijo in povezujejo z mlajšimi generacijami in otroki ter iščejo možnosti sodelovanja izven centra. Svoje znanje in pripravljenost pomagati drugemu neprestano nudijo v najrazličnejših situacijah s katerimi se skozi leto srečujemo. Vsak dan, korak za korakom gradimo medgeneracijske mostove. Želimo si, da bi čimvečjemu številu občanov in tudi obiskovalcem iz drugih krajev pomagali popestriti njihov vsakdan, jim približati nove vsebine, jih kaj novega naučiti ali pa se preprosto podružiti ob klepetu in kavi. Vedno smo pripravljene sprejeti pobude in

ideje vsakega posameznika in poiskati primerno aktivnost v katero bi se radi vključili. Obiščite nas, se nam pridružite in tudi sami prispevajte k širjenju medgeneracijskih obzorij. Zagotovo se v vsakem skriva nekaj, ker lahko osreči

nekoga drugega.

Na koncu naj ob zaključku šolskega leta naše najmlajše povabim k ogledu čarovniške predstave »Knjiga velikanka«, ki bo 19.6. ob 10.00 v Narodnem domu v Mežici. Stopite

skupaj z nami v poletje in hvala vsem, ki pomagate graditi naše mostove.

Predsednica in strokovna vodja MCM,
Simona Rožej

SKUPAJ SMO OBARVALI MEŽICO

Čeprav je narava že sama čudovito obarvala Mežico, smo ji tudi mi krajanji, dodali svojo pravljičico. Skupaj smo oblekli 14 dreves, ki smo jih obarvali z različnimi kreacijami in barvami, skozi sodelovanje, druženje in pozitivno energijo, kar je bil tudi naš glavni cilj. V tem projektu so sodelovale naše članice Medgeneracijskega centra, Osnovna šola in Vrtec Mežica, ter različna društva našega kraja.

26. aprila 2019 nas je g. Peter Perutzzi popeljal po poti od drevesa do drevesa, ter nam na zelo izviren način predstavil vsako zgodbo o oblačilu. Naša pot se je začela pred občino Mežica, kjer so program prireditve popestrili otroci iz

vrta. Od drevesa, ki je oblečeno v zastavo naše občine smo odšli proti drevoredu, kjer smo se najprej ustavili pri oblačilu, z imenom »Otroška Pravljičica«, ki je nastalo na delavnicah z otroki ter njihovimi starši pod vodstvom društva IKDM Perkmandelci.

»Pomlad – nov začetek« tako so oblačilo naslovile naše članice Medgeneracijskega centra, ki se pri nas učijo slovenskega jezika in za katere simbol pomladi pomeni začetek novega načina življenja v našem kraju. Od tega pa smo pot nadaljevali proti drevesu Turističnega društva, ki nas je z oblačilom, izdelanim iz lipovega listja, opomnilo na pomen

lipa v našem okolju. To drevo ima pomembno vlogo tudi v legendi o kralju Matjažu. Če citiram nagovor g. Petra: »Ko bo napočil Matjažev čas, bo na božični večer pred njegovo votlino zrasla lipa. Ozelenela bo in zacvetela tako sladko, da bo vso okolico napolnila s prijetno vonjavo. Cvetela pa bo samo eno uro, od pol noči do ene, nato se bo posušila. Kralj Matjaž bo medtem potegnil svoj meč iz nožnice in zbudil svojo vojsko. Peljal bo svoje zveste vojake iz votline v boj zoper sovražnike slovenskega ljudstva. Duh lipovega cvetja bo krepil v boju utrujene vojščake in ranjence v hipu ozdravil ...«

Peto drevo predstavlja naš kraj, vhod v rudnik Mežica in zeleni gozd pod našo Peco. Tudi na nagajivega škrata nismo pozabili. To oblačilo je izdelala skupina Medgeneracijskega centra »Ustvarjamo in se družimo ob kavi.«

Ko smo se ustavili pred našo čudovito šolo, nam je pevski zbor Osnovne šole Mežica predstavil svojo himno in svoja štiri kreativno oblečena drevesa. Kreacije so nastale pod vodstvom Katje Krejan, učiteljice likovnega pouka.

Pot se je končala v parku pred Bargetovo vilo, kjer so na ogled drevesa, ki so jih oblekli otroci iz vrtca, na temo »Rudarstvo in stare igre« ter »Razglednica Mežice«. Naša ustvarjalna skupina je izdelala mavrico, ki ponazarja njih in Medgeneracijski center Mežica. Nista pa smela manjkati niti kralj Matjaž in Alenčica, ki sta nastala pod spretnimi rokami ustvarjalne skupine Dimke.

Zadnje drevo, ki stoji ob označeni čebelarški poti, je oblečeno v satovje, kateremu pozornost krade šest prikupnih čebelic. Prireditev sta ob tem drevesu zaključila harmonikaša Jani in Matevž Orešnik s tradicionalno Slakovo pesmijo Čebelar.

Zahvaljujemo se g. županu Dušanu Kreblu za govor, Petru za izvirno vodenje, vsem nastopajočim, donatorjem in seveda vsem vam, ki ste izdelovali, ter vlagali svoj čas in znanje v ta oblačila.

Tatjana Smuk

Tu sem doma

V letošnjem letu smo se pridružili projektu turistične zveze Slovenije »Z igro do prvih turističnih korakov« .

V tem okviru so vsi najmlajši v našem vrtcu, stari od 1 do 6 let, odkrivali kulturne in naravne znamenitosti svojega kraja. Letošnja rdeča nit je bila »TURISTIČNI SPOMINEK MOJEGA KRAJA«.

V projekt smo se podali z namenom, da bi otroci aktivno sodelovali, raziskovali, zavestno opazovali, ustvarjali, se družili na najrazličnejše načine, z različnimi ljudmi, predvsem pa, da bi uživali in se na zabaven in igriv način naučili nekaj novega. Želeli smo spodbuditi otroško radovednost ter jih navdušiti, da doživijo, razumejo in začutijo spoštovanje do svojega kraja.

Otroci so aktivno sodelovali z različnimi lokalnimi umetniki in strokovnjaki, društvi, podjetji in krajanji, ki so nas marsikaj naučili ter spodbudili k rokovanju z različnimi materiali in tehnikami. Ob tej priložnosti se jim lepo zahvaljujemo za navdih in pomoč, saj so nam odprli oči, da pogledamo nekoliko drugače in širše.

Vzgojiteljice in pomočnice vzgojiteljic pa smo otroke spodbujale in motivirale s pomočjo koroških zgodb, pripovedk, knjig, rajalno-gibalnih iger, izštevank, bibarij, plesa in izletov ter jim omogočile širši vpogled v naš kraj in spoznavanje pomembnih delov lokalne skupnosti. Raziskovali smo Mežico s krajšimi in daljšimi sprehodi, opazovali, se ustavljali ob pomembnih in manj pomembnih stavbah in znamenitostih, se o njih pogovarjali ter jih fotografirali ali likovno upodabljali. Otroci so se ob tem seznanjali z novimi pojmi in besedami ter okrepili besedni zaklad.

Seznani smo se s pomenom Mežiške zastave in grba, se povzpeli na bližnje hribe in vrhove, spoznali bližnje kmetije, kjer smo v jeseni pomagali pri pobiranju sadja, prehodili čebelarstvo učno pot, si pripravili Koroško pojedino in jo zabelili z »grumpi«, primerjali Mežico z Ljubljano in bližnjimi kraji, si ogledali stare fotografije, se igrali igre naših babic in dedkov, spoznavali

igre in igrače nekoč in danes, poslušali zgodbe o grofu Štalekarju, kralju Matjažu ter Perkmandelcu in Mežiclju, obudili pomen rudarstva ter obiskali Podzemlje Pece in muzej, doživeli temo rudniškega rova, raziskovali videz in lastnosti mineralov, kristalov in fosilov, se odpravili do potoka Škratkovec ter izvira reke Meže in še mnogo drugega. Najstarejše, predšolske otroke, pa čaka še tabor na Raduhi. V okviru projekta »Skupaj obarvajmo Mežico« smo sodelovali tudi pri krajsitvi dreves v parku.

Svoj kraj Mežico so tako otroci skozi svoje oči, utrinke in doživetja kreativno in ustvarjalno tudi predstavili. Nastale so čudovite umetnine naših malih – velikih mojstrov, katere smo razstavili v avli Narodnega doma Mežica.

Ja, res je lepa ta naša Peca in zares je lep ta naš kraj. Bogati nas neokrnjena narava, predvsem pa v njem bivajo prijazni in delovni ljudje, med seboj drugačni, pa vendar z enakim srčnim utripom.

Ljubezen ter skrb za drugega nas združujeta in

delata močnejše. Mežičani to znamo! Da bi tako ostalo, smo otroci z vzgojiteljico Tanjo Kralj, ubesedili in uglasbili kar svojo himno, na katero smo ponosni. Pa naj to ne bo le zgodba, temveč naj živi in odmeva v naših srcih še mnogo let. Pa prisluhnimo:

»OTROCI IZ VRTCA MEŽICA SMO MI,
 POSLUŠAJTE ZGODBO, TAKO SE GLASI:
 ČE SI MEŽIČAN AL' PA TUT NE,
 ČE RAD MAŠ SVOJ KRAJ, POSTORI KDAJ KAJ.
 ODPADKE LOČUJ, NARAVO SPOŠTUJ
 IN SVOJO OKOLICO MAV' RAZISKUJ!
 JE LEP TA NAŠ KRAJ, SAJ VESTE, ZAKAJ ...
 GA ČUVAJMO MI, DA SREČNI BOMO VSI.
 JE LEP TA NAŠ KRAJ, SAJ VESTE, ZAKAJ ...
 V NJEM DOBRI LJUDJE BREZSKRIBNO ŽIVE.
 MEŽIŠKI VRHOVI SO NAŠ PONOS,
 BREZ VRTCA IN ŠOLE BILO BI DOLGČAS.
 ŠPORT IN KULTURA NAS BOGATI,
 V MEŽICO PRIVABLJA ŠE DRUGE LJUDI.
 JE LEP TA NAŠ KRAJ, SAJ VESTE, ZAKAJ ...«

Vodja projekta vzgojiteljica
Tanja Kralj

Pravljična joga V VRTCU MEZICA

V okviru programa Medgeneracijskega centra Mežica nas je v mesecu marcu in aprilu obiskala gospa Saša Omulec Vrhnjak. Na zanimiv in igriv način nas je popeljala skozi čarobni svet pravljicne joge. V štirih delavnicah so sodelovali otroci 1. in 2. starostnega obdobja. Vzgojiteljice smo bile navdušene nad izvedbo in aktivnim sodelovanjem otrok.

Seznatile smo se z oblikami in metodami dela ter še globlje ozavestile pomen gibanja in uporabe vseh čutov na poti do sprostitve.

JOGA PRI STAREJŠIH OTROCIH

»S pomočjo pravljic polnih zabavnih dogodivščin smo se spremenili v čebelice, ki so nabirale med in se pomerili v

čebeljem tekmovanju, v lastovke, kačje pastirje in sendviče z medom. To je bila za nas res posebna izkušnja, v kateri smo prav vsi aktivno sodelovali in bili neverjetno motivirani. Na otroških obrazih je bilo zaznati veselje, radovednost in veliko zadovoljstvo ob odkrivanju zmožnosti lastnega telesa. Otroci so o doživetju pravljicne joge povedali takole:

- »M'ni je bvo všeč, ko smo b'li čebelice, pa smo letali.«
- »Fajn je bvo, ko smo delali lastovko.«
- »Všeč mi je bvo, ko smo ležali pa dali noge v zrak.«
- »Fajn je bil kačji pastir, še zdaj ga znam naredit.«
- »M'ni je bva všeč čebelica.«
- »Fajn je bvo.«
- »Najbolj fajn mi je bvo, ko smo tk leteli.«

Vzgojiteljci **Rebeka** in **Vlasta**

Ob izmišljeni zgodbi, ki je otroke takoj pritegnila, jih je ga. Saša nevsiljivo popeljala v svet pravljicne joge. Otroci so v dejavnosti uživali in se povsem sprostiti ter sodelovali vse od začetnega vzleta z letalom, dolgega poleta v Avstralijo, tamkajšnjega srečanja s kengurjem, pajkom, netopirjem, kužkom, krokodilom ..., do povratka po čarobnem mostu nazaj v vrtec.

Učiteljica je ob koncu pohvalila otroke in bila presenečena nad

odzivom otrok ter omenila, da je pri njih zaznala umirjenost in dobro sodelovanje. Povedala sem ji, da jim je podoben način sproščanja blizu, saj le-to pogosto izvajamo v skupini.

Menim, da je vrtec zelo primerno okolje za izvajanje pravljicne joge, ki jo lahko uporabljamo kot tehniko sproščanja pri otrocih in vzgojiteljicah, saj s tem izživimo morebitna negativna čustva, ki se prikradejo v nas, obenem pa se imamo možnost osredotočiti na lastne občutke. Predvsem pa se ob vsem tem zabavamo in uživamo. «

Vzgojiteljci **Tanja** in **Tina**

JOGA PRI NAJMLAJŠIH

Ob pomoči učiteljice smo se prvič srečali z nam neznano vadbo – jogo. Skozi miškino potovanje do babice smo si tudi mi prebudili telesno gibljivost in se ob tem sprostiti. Otroci so bili ob dejavnosti veseli, zadovoljni in navdušeni. Obe s strokovno delavko pa sva

spoznali, da je tudi za najmlajše joga še kako primerna.

Vzgojiteljci **Marjetka** in **Tjaša**

Ga. Saša je jogo otrokom predstavila na zabaven, sproščen način. Otroci so ob poslušanju zgodbe zelo uživali in ob tem izvajali vaje.

Sprostitvene vaje in naloge, ki jih je ga. Saša pokazala, bova s pomočnico uporabljali še naprej, saj so zelo koristne za umiritev otrok pred ali med dejavnostjo.

Vzgojiteljci **Eva** in **Nataša**

ISKRENA HVALA GOSPE SAŠI ZA NEPOZABNO IZKUŠNJO, KI NAM BO ŠE DOLGO OSTALA V SPOMINU. ZAHVALJUJEMO PA SE TUDI MEDGENERACIJSKEMU CENTRU MEŽICA, KI NAM JE TO DOŽIVETJE OMOGOČILO.

Pomočnica ravnateljice vrta pri OŠ **Tanja Bivšek**

Nekaj aktivnosti skupine za vadbo **TISOČ GIBOV**

Vse leto 2018 smo pridno telovadili in rekli smo si, da bomo tudi zaključek leta lepo proslavili. Sredi decembra je bil ta dan. Odločili smo se za kmečki turizem pri Čepinu. Malo zaskrbljeno smo zrlili v nebo, saj vreme ni preveč lepo kazalo. Pa naj bo, kakor pač bo, mi gremo. Nekaj se jih je peljalo, drugi smo jo mahnili peš. Skoraj ne bi verjel, a je prav lepo snežilo. Zbrali smo se vsi. Tam so nas lepo sprejeli in postregli z okusno hrano. Dobro volje nam res ni manjkalo, domača muzikanta sta nam zaigrala in lahko smo se še zasukali. Za srečo in za spomin smo dobili prisrčne angelčke. Vmes smo rekli tudi kakšno pametno ali kaj hecnega, se fotografirali, zapeli našo himno in bi ostali dalj časa, a kaj, ko je bila

prav ta dan v ND abonmajnska igra in kar nekaj telovadcev je tudi tam vključenih, pa smo morali skoraj prezgodaj nazaj v Mežico. Snega je medtem zapadlo kar precej in previdno, z drsajočimi koraki, smo malo počasneje šli navzdol. Nihče ni padel, brez nezgod in zadovoljni smo se vrnili domov.

Čas pa hiti in hiti naprej in glej, že je tu marec, naša tretja obletnica telovadbe. Tudi ta dan bo treba proslaviti, kot se spodobi. Najprej smo telovadili kot vsak dan potem pa smo se odpravili v MCM na kavico in domače pecivo. Povabile smo naše može, predstavnika z občine, predstavnico centra za zdravo življenje z Raven, naše bivše telovadce in seveda Ravenčanke, saj so pred

kratkim ustanovile skupino in so jih naše telovadke uvajale v telovadbo. Precej se jih je odzvalo našemu povabilu, tako da smo morali dodajati stole in prestavljati mize. Pripravili smo tudi darilca voditeljicam in tudi drugim, tako in drugače zaslužnim. Veseli smo bili pozdravov in lepih želja za naprej. Brez naše himne tudi tokrat ni šlo, da se lepo razumemo, pa tudi vsi vedo. Kdor ne verjame, naj pogleda naše nasmejane obraze na slikah. Ampak mi nismo zaprta skupina. Z velikim veseljem sprejmemo medse nove telovadce in telovadke. Pridite, lepo se imamo.

Naslednji dan pa smo šli v Domžale na občni zbor. Tam se je zbralo okrog 1000 ljudi – telovadcev iz cele Slovenije. Spet

so z nami Rravenčanke, ki so še začetnice. Športna dvorana kar hrumi od množice. Pozdravijo nas različni ljudje: župan, ruski zdravnik Nicolasa Grishina, ki je s telovadbo Tisoč gibov začel, predstavnik OK in drugi. Vsi so poudarili, kako pomembno je gibanje za naše telesno in duševno zdravje ter da bi morali še bolj množično telovaditi. Glavna govornica je pa bila predsednica Zdenka Katkič. Povedala je, kako se gospodarji z našo članarino, koliko novih

skupin se je ustanovilo, pove tudi, da jih je nekaj odnehalo. Ker je preobremenjena, so zaposlili mlado, živahno podpredsednico, ki nam je bila vsem takoj všeč. Najbolj zaslužnim so podelili tudi spominska priznanja.

Po malici smo se sprehodili ob Kamniški Bistrici in si vmes privoščili sladoleđ. Vrnili smo se nazaj v dvorano, kjer je imel program komik in matematik Uroš Kuzman. Govoril je o šoli

od Marije Terezije naprej do danes. Govoril je o svojih vragolijah, pripetijah, veliki ljubezni in spoštovanju do očeta in nas spomnil na dejstvo, da je najvažnejša za nas vseživljenjska šola. Res zanimiv je bil ta mladenič. Več takih bi potrebovali.

V zgodnjih večernih urah, na poti smo se ustavili le na Trojanah, smo se še po svetlem vrnili domov.

Jožica Kotnik

Obiščimo in spoznajmo 12 MEŽIŠKIH VRHOV

Mežica je zaradi svoje geografske lege odlična izhodiščna točka za ljubitelje planinarjenja in pohodništva. Nekateri naši hribi so pogosto obiskani, druge pa lahko gledamo le od daleč, saj poti do vrha ne poznamo, zato smo se v Medgeneracijskem centru odločili, da skupaj z Planinskim društvom Mežica organiziramo 8 pohodov in obiščemo 12 najvišjih vrhov. Poti smo oblikovali skupaj z g. Hedviko Blatnik, ki je pred približno 10 leti vodila pohodnike po teh poteh. Tisti, za katere je pot prenaporna, se nam lahko pridružite na vmesni postaji in nadaljujete pot z nami. Na nekaterih pohodih se bomo ustavili tudi na turističnih kmetijah, da se okrepčamo, drugače pa bo hrana iz nahrbtnika.

Pohodi bodo potekali od začetka junija do sredine oktobra in sicer v sobotah dopoldan. V primeru slabega vremena, se bo pohod prestavil na naslednjo soboto. Vsi pohodi bodo vodeni, udeležite pa se jih na lastno odgovornost.

Podrobnejši opisi poti bodo objavljeni 10 dni pred odhodom in sicer na:

- spletni strani: <https://www.mezica.si/>, <http://www.pdmezica.si/>
- Facebook straneh: Medgeneracijski Center Mežica, Občina Mežica, Planinsko Društvo Mežica, Turistično Društvo Mežica, Mežičani in Mežica,
- oglasnih deskah: v centru Mežice, Medgeneracijski center Mežica in Društvu Upokojencev Mežica.

Tatjana Smuk, MCM

Termini pohodov:

JESENIKOV VRH ali KIJEV VRH (1199m)
in **ŠTALEKARJEV VRH (792m)**

sobota 15.6. 2019,

zbirališče: Glavna avtobusna postaja Mežica
ob 8.00 uri

ANDREJEV VRH (897m)

in **VOLINJAK (886m)**

sobota 29.6. 2019,

zbirališče: Glavna avtobusna postaja Mežica
ob 7.00 uri

PIKOV VRH (1149m)

sobota 20.7. 2019,

zbirališče: Glavna avtobusna postaja Mežica
ob 7.00 uri

HAMUNOV VRH (770m)

sobota 3.8. 2019,

zbirališče: Glavna avtobusna postaja Mežica
ob 7.00 uri

KRANJČEV VRH (1226)

in **JANKOVEC (1200m)**

sobota 24.8. 2019,

zbirališče: Glavna avtobusna postaja Mežica
ob 7.00 uri

MUČEVO

sobota 7.9. 2019,

zbirališče: Glavna avtobusna postaja Mežica
ob 7.00 uri

ŠUMAHOV VRH (1155m)

in **VELIKI VRH (1165m)**

sobota 28.9. 2019,

zbirališče: Glavna avtobusna postaja Mežica
ob 8.00 uri

GORNA (1188m)

sobota 12.10. 2019,

zbirališče: Glavna avtobusna postaja Mežica
ob 8.00 uri

Skozi Mežico po Jakobovi poti

Jakobova pot je ena najstarejših in največjih krščanskih romarskih poti. Ime je dobila po enem od dvanajstih apostolov, sv. Jakobu. Mreža Jakobovih poti (El Camino) se steka iz vseh koncev Evrope proti katedrali v Santiagu de Compostela v Španiji, del poti pa teče tudi po slovenskih tleh in skozi Mežico.

V letu 2012 je Kozjanski park v okviru projekta PILGRIMAGE EUROPE – AT (OP SI-AT 2007-2013) izdal romarski vodnik po Jakobovi poti. Poleg opisa poti je v vodniku predstavljena tudi naravna in kulturna dediščina ob poti in gostinsko-turistična ponudba. Poudarek je na cerkvah Sv. Jakoba, ki jih je na slovenskem delu poti šest, in sicer v Jakobskem Dolu, Limbušu, Črnečah, Pamečah, Koprivni in Mežici.

Omenjeni romarski vodnik opisuje slovenski del poti takole: »Pot poteka od Trat v bližini avstrijskega Cmureka/Murecka, prek Zgornje Velke in Šentilja v Slovenskih goricah do Jakobskega Dola. Nato se pot nadaljuje skozi Pernico v Maribor, od koder vodi do Limbuša in naprej do Ruš. Pot nato vodi po Dravski dolini skozi Lovrenc na Pohorju, Janževski Vrh, Vuhred, Radlje ob Dravi in Pernice do Dravograda. Opisana trasa Jakobove poti ima tri izhode v sosednjo Avstrijo. Prvi poteka iz Svetega Jerneja nad Muto proti Sobotam/Soboth, drugi pa iz Dravograda čez nek-

danji mejni prehod Vič proti Labotu/Lawamündu. Tretja smer vodi iz Dravograda skozi Črneče, Pameče, Slovenj Gradec in Sele do Ivarčkega jezera pod Uršljo goro. Nato nas pot vodi čez Naravske ledine v Javorje in naprej do Črne na Koroškem, od koder lahko zavijemo v Koprivno, kjer stoji cerkev Sv. Jakoba. Osnovna smer poti pa iz Črne na Koroškem vodi čez Pikovo v Mežico in naprej čez nekdanji mejni prehod Raunjak/Reht v Pliberk/Bleiburg in Suho, kjer se priključi Jakobovi poti, ki pripelje iz Labota/Lawamünda. Jakobova pot je v tem vodniku opisana od mostu čez reko Muro na Tratah do Dravograda oziroma nekdanjega mejnega prehoda Raunjak/Reht nad Mežico, kjer preide v Avstrijo».

Del slovenske Jakobove poti, točneje etape 9, v dolžini 11,3 km, je tudi Mežica. V vodniku so jo strnili v naslednji opis: »Iz središča Črne gre pot ob glavni cesti proti Mežici. Tik pred zaključkom naselja nas smerna tabla usmeri levo na lokalno cesto, ki vodi do Koče na Pikovem. Sprva hodimo med hišami, nato pa v levem ovinku zapustimo asfaltno cesto ter se pričnemo vzpenjati po kolovozu mimo gospodarskega poslopja proti Pikovemu. Sprva se naša pot vije ob potoku, nato pa levo po gozdnatem pobočju dosežemo cesto, ki pripelje iz Črne. Pod domačijo Bisternik prečkamo cesto ter pot nadaljujemo po poti levo navzgor do Koče na Pikovem, ob kateri stoji cerkev Sv. Helene. Od kočice gremo mimo cerkve Sv. Helene navzgor po markirani poti do kmetije Pik. Pot nas nato vodi mimo Jesenikovega vrha do Belaja, potem po

cesti navzdol ter po grebenu zgornjega Brega do vznožja hriba. Nato pot nadaljujemo po lokalni cesti skozi Mežico do avtobusnega postajališča ter naprej do bližnjega Trga svobode. S Trga svobode v središču Mežice se pot nadaljuje mimo hotela levo po Celovski cesti navzgor do cerkve Sv. Jakoba. Pri cerkvi zavijemo levo in pot nadaljujemo mimo cvetličarne do križišča, kjer zavijemo desno v Gosposvetsko ulico. Po njej pridemo do glavne ceste, ki iz Mežice vodi proti Pliberku. Po Podjunki cesti pot nadaljujemo levo navzgor. Sedaj hodimo ob levem robu ceste vse do odcepa ceste na Peco. Ta cesta zavije levo, mi pa gremo naprej do prelaza, nad katerim stoji domačija Spodnji Reht, ki ponuja domačo hrano in pijačo. Naša pot poteka ob cesti naprej in za ovinkom pridemo do mejne črte z Republiko Avstrijo, od koder po zvezni deželi Koroški pot nadaljujemo do Pliberka/Bleiburga».

Podajte se na slikovito romarsko pot in se ustavite tudi v Mežici, oglejte si župnijsko cerkev sv. Jakoba, privoščite si nepozaben izlet v turistični rudnik Podzemlje Pece in se okrepčajte na kateri od turističnih kmetij.

Na Jakobovi poti je 18 kontrolnih točk, kjer je mogoče dobiti žig poti, ki jih lahko zbirate v romarski knjižici. Žig Mežice dobite v Gostilni Krebs, Podjunska ulica 4, Mežica, promocijski material o Jakobovi poti pa na Občini Mežica, Trg svobode 1, Mežica.

Jana Horvat Tomaž, Občina Mežica

Leto 1919: Prvi prelet Atlantika; s podpisom versajske pogodbe končana prva svetovna vojna; razglašen konec pandemije španske gripe; v Ljubljani ustanovljena univerza, ... in – rudniškemu pazniku Valentinu in gospodinjji Barbari se je rodila tretja od petih otrok.

EMILIJA KUCHAR

Gospa Milka (spredaj v sredini) s staršema, bratom in sestro

Še vedno dobrega spomina (sploh, kar se preteklosti tiče) mi je jubilentka, stoletnica, gospa Milka, kakor jo kličejo vsi, povedala nekaj o sebi.

Osnovno šolo, ki je takrat trajala 5 let, je nadaljevala kar v Mežici – v »meščanski« šoli, ki jo je zaključila z maturo. Potem je v Mariboru naredila še trgovsko šolo, ki bi danes ustrezala ekonomski oziroma administrativni srednji šoli.

Njeno prvo delovno mesto je bilo pri gradbenem mojstru in »žagmoštru« (lastniku žage) Juriju Potočniku. Od tam se je preselila na Rudnik

Mežica, pokojnino pa je pričakala v prevaljskem Viatorju.

Dolga leta je opravljala tajniške posle za Planinsko društvo Mežica – posebna zahvala za to je spominski kovanec, ki ga ji je ob devetdesetletnici podelila Planinska zveza Slovenije.

Kako pa si je po službi krajšala čas? Za pletenje vem. Še danes nosim pletene rokavice na prste s posebnim vzorčkom, ki jih je spletla ona. Meni in še mnogim drugim. Da bi ugotovili in prešteli, koliko je spletla vseh, je pa nemogoče.

Tudi kvačkala in vezla je rada. Ob tem pove zanimivo zgodnico: v času, ko je bila še v prvi službi, je pričela vesti namizni prt za Potočnikove. Ko je potem službo menjala, je tisti prt ostal nedokončan. Iskali so veziljo, ki bi ga dokončala, pa je niso našli. Tako je, ko je bila ga Milka že v pokoju, do nje prišla ga Vida Potočnik z vprašanjem, če bi prt morda pa le izvezla do konca. In ga je!

Na morje jo spomni sin. Ja, ni bilo pravega dopusta, če Milka ni šla na morje. Pa tudi v planine je kdaj šla. Največ na Peco, pa kdaj na Uršljo. Kam drugam pa ne, pristavi.

In kako živi zdaj, pri stotih, ko zanjo skrbita sin Emil in vnukinja Barbara? Vstaja med sedmo in osmo, spat gre med deveto in deseto zvečer.

Čez dan nič ne počiva. Nikoli se ne uleže!

Rada ima kavo. Pa ta ne sme biti »roda«, pravi. Ni važno koliko in kdaj jo pije, njenega nočnega počitka kava prav nič ne moti.

Dvakrat je imela zlomljen kolk, sicer je pa zdrava kot dren (Ima boljšo kri kot vsi ostali pacienti na oddelku, jo je pohvalil zdravnik.). Visok pritisk. Holesterol. Ateroskleroza. Gospa Milka tega ne pozna! In razen občasnih tablet proti bolečinam ne jemlje nobenih zdravil!

Ob visokem jubileju so se obiski s čestitkami kar vrstili. Planinci, župan v imenu vseh

občanov, šestinosedesetletna sestra z družino, pa upokojenci, Rdeči križ in Karitas, sosedi – pa še koga smo morda izpustili.

Ko povprašam, če so jo tako številni obiski kaj zmatrali, če se jih je naveličala, me gospa Milka odločno zavrne: »O, to pa ne. Je fajn, ko kdo pride, pa se kaj pomenimo!«

Pred slovesom me je zanimal še nasvet, kako dočakati sto let. Odgovor je bil kratek:

»Ja, dolgo je treba živeti!

Pa preveč sekirati se ne smeš!«

Ida Paradiž

MEŽIČARJI OD TOD IN TAM

DANAŠNJI GOST NAŠE RUBRIKE JE PRAVZAPRAV »OD TOD«, ŽIVI LE DOBRIH 6 KM OD MEŽICE, NA LEŠAH, SKORAJ VSAK DAN SE PA ŠE VEDNO OGLASI TUDI »DOMA«. PREDSTAVLJAMO GA ZARADI ZANIMIVEGA HOBIJA, KI JE PRAVZAPRAV ŽE PRERASEL ZGOLJ LJUBITELJSKO UDEJSTVOVANJE. ZBIRALEC STARIN, KI SMO GA OBISKALI, JE BENO MANDL (Ida Paradiž)

Beno Mandl

Že od malih nog je zbiratelj, njegovo zbirko krasijo številni predmeti koroške, slovenske in svetovne zgodovine. »Že pri štirih letih sem začel zbirati predmete in to tegobo prenašam s sabo celo življenje.« v šali z negativno prisposodbo oriše dolga desetletja zbiranja starin, čeprav je zbirateljstvo njegova velika ljubezen, način življenja. »To skozi čas postane obliacija, ki te nikoli več ne izpusti,« pravi **Beno Mandl**.

Karbidovk iz nekdanjega mežiškega in leškega rudnika ima na desetine, veliko predmetov je iz prve in druge svetovne vojne, predvsem vojaške opreme. Najstarejši predmet, ki si ga lasti Beno Mandl, je lesen kipec iz salzburške delavnice, njegov nastanek pa naj bi segal v daljno 14. stoletje. Poleg najrazličnejših kipcev, slik, fotografij ima tudi izjemno redke knjige. Knjiga avtorja **Luke Kramolca** z naslovom

Lesičjakove pesmi je verjetno edini še obstoječi izvod, redke je primer knjige *Koledar družbe sv. Mohorja za leto 1920*. Iz leta 1894 je knjiga **Antona Martina Slomška** z naslovom *Krščansko devišstvo*, tako naštevani pa bi lahko skorajda v nedogled.

Beno največ predmetov najde na sejnih v Celovcu, kamor gre skoraj vsako nedeljo. »V Celovcu je izbira starin izjemna,« pravi, »v Ljubljani pa je scena

precej bolj skopa.« Prestolnico avstrijske Koroške vsako nedeljo obiščejo tudi številni zbiratelji iz sosednjih držav, predvsem z Madžarske, iz Italije in Nemčije.

»V določenih panogah je že do 60 odstotkov ponarejenih predmetov,« odgovori na vprašanje, ali se pogosto srečuje s ponaredkami. Najbolj atraktivni za ponarejanje so predmeti nemškega Wermachta, oborožene sile med leti 1935 in 1945. »Ne vem, kaj je na nemški vojski takšnega, da so predmeti tako popularni. Predmeti ameriške vojske niso niti za polovico tako priljubljeni kot nemški, pa so Američani zmagovalci vojne,« se čudi Beno. Največji mojstri ponarejanja so Poljaki in Čehi, na veliko pa so začeli starine reproducirati tudi Kitajci. Kako pa ugotovi, ali gre za ponaredek ali original, saj ponaredke izdelujejo mojstri z izjemno natančnostjo? »Na dvajset metrov prepoznam ponaredek,« v smehu karikira dolgoletne izkušnje. Težko bi se bilo naučiti prepoznati ponaredek, to pridobiš s kilometrino, pravi.

Ob debati o starih vojaških uniformah pa nam zaupa zanimivo zgodbo o uniformah nemške vojske iz Mežice. »V Mežici je bil v času druge svetovne vojne kozolec, ki ga je pozneje kupil domačin. V tistem kozolcu je bilo skladišče nemških uniform, tam so bile še pred kakšnimi dvajsetimi leti. Te uniforme so vse spravili na Holmec na smetišče, bilo naj bi jih več sto. Ena nemška uniforma iz druge svetovne vojne pa nosi ceno okoli pet tisoč evrov. Kvalitetna SS-Uni-

forma pa presega tudi 15 tisočakov.« Doda, da je smetišče na Holmcu še danes zlata jama za starine.

S tem, da je na smetišču sploh mogoče najti kakšno starino, se grdo razgali človekovo pomanjkanje spoštovanja do starin in odsotnost smisla za kulturo. Res je, da stara rudarska karbidovka v 21. stoletju nima ravno uporabne vrednosti, a to ni dovolj dober razlog, da se tovrstni predmeti znajdejo med pokvarjenimi televizorji, starimi vzmetnicami in olupki banan. Starine učijo o življenju in delu naših prednikov, spominjajo na številne zgodovinske dogodke in ne nazadnje ohranjajo našo kulturo, ki jo že desetletja in stoletja prenašamo iz roda v rod.

Beno je skozi leta zbirateljstva ugotovil, da imajo naši sosede Italijani in Avstrijci mnogo boljši odnos do starin. *»Avstrijska družba je impregnirana s tem,«* pravi in dodaja, da Slovenci nekako ne znamo ceniti vrednosti, ki jo nosijo starine. *»Samo spomnimo se, da je bilo med 15. majem in 15. junijem leta 1945 zažganih 105 gradov – z inventarjem vred! Predstavljati si ne moremo, kakšen kulturni pogrom je to,«* ogorčeno razlaga. Mnogo gradov in cerkva je bilo po drugi svetovni vojni zažganih, tudi na Koroškem, pri tem pa se je spomnil primera iz Podčetrka, ki je že prav neverjeten. Prva omemba gradu sega v leto 1261 in lahko si predstavljamo, skozi kakšno množico različnih lastnikov je od nastanka pa do 20. stoletja romala posest in stavba. Okoli leta 1965 sta lastnika gradu

postala dva Srba, ki sta se iz gradu znebila vseh oklepov in sabelj. Zavrgla sta jih kar v naravo. A to še ni vse – domačini so pravili, da so stene gradu včasih krasile slike baročnih slikarjev, tudi slike mojstrov, kot je **Vittore Carpaccio** – in to ogromna platna. Vrednosti teh slik danes presegajo milijone evrov. Gospodinje, ki so tam stanovali, pa naj bi slike izrezale iz okvirjev, jih pogrnile po tleh in jih uporabljale kot preprogo.

Jon Petek

Prvi Festival makaronflajša (in tife)

V maju je v Mežici prvič potekal Festival makaronflajša (in tife). Na novo tržnico v središču mesta je kulinarčni festival privabil mnogo kuharskih navdušencev in okuševalcev, dobrodelna nota dogodka pa je razveselila mežiške osnovnošolce.

V pičlih treh dneh po najavi dogodka se je na tekmovanje v kuhanju makaronflajša prijavilo 21 ekip, kapacitete so bile zapolnjene. Korošci očitno še vedno prisegamo na preprosto in hranilno kulinariko, katere recepte so izpilile že generacije pred nami. Kuharska tekmovanja večinoma spremljajo številna stroga pravila, a ker je dogodek v Mežici temeljil na druženju, prijateljstvu in do-

brodelnosti, je bilo zaželjeno le to, da jed vsebuje makarone in meso. »Okrog 400 porcij makaronov je zmanjkalo praktično v trenutku,« je povedal glavni organizator, pobudnik in idejni oče festivala Dejan Dimec.

Čeprav Dejana Dimeca v Mežici poznamo bolj kot vsestranskega glasbenika in producenta, v prostem času rad poprime za kuhalnico. Prav iz

te ljubezni do kuhanja pa se je razvila ideja, da bi v Mežici na lep sobotni dan kuhali skupaj. Svojo idejo je predstavil županu **Dušanu Kreblu**, ki ga je pri organizaciji brez oklevanja podprl. »Župan je bil sprva nekoliko začuden nad idejo, kar je povsem logična reakcija, a sta tako občina kot komunala dogodek vseskozi zelo podpirali in nam stali ob strani,« pravi Dimec.

Ker je porcij zmanjkalo zelo hitro, ocenjevanje posameznih ekip niti ni imelo posebnega pomena, saj je zaradi velikega obiska le malokomu uspelo poskusiti jed vsake ekipe – če sploh komu. Zato je ob razglasitvi rezultatov padla odločitev, da so na prvem kuhanju makaronovega mesa v Mežici zmagovalci vsi udeleženci. »Samo tekmovanje je bilo postranskega pomena že od samega začetka,« pojasnjuje Dejan, »glavni namen je bil druženje.« Za prijetno druženje pa so poskrbeli tudi

glasbeni gostje, med njimi Milan Kamnik in Ditka, ki so s pesmijo dogodku dodali pravo festivalsko vzdušje.

Mežica je 11. maja ob vonju makaronflajša resnično zažive-la. A festival ni služil zgolj druženju in veseljačenju, dodana vrednost je bila dobrotelost. Zbrani prostovoljni prispevki, ki so delovali kot nekakšna neobvezna cena za pokušanje makaronov, so razveselili otroke in vodstvo Osnovne šole Mežica. Preko 1300 evrov prispevkov obiskovalcev bodo namenili za nakup inštrumen-

tov; kot pravi Dejan Dimec, bo mežiška osnovna šola najverjetneje bogatejša za rokarski set bobnov in kitar. »Moram reči, da sem z izvedbo festivala izjemno zadovoljen, ob tem pa bi se zahvalil vsem sodelujočim, ki so kakorkoli prispevali, da je bil ta dan res čudovit,« zaključuje Dejan. Ob tem pa še namigne, da nad organizacijo dogodka ne bo obupal, ob primerni podpori občine in lokalne skupnosti lahko pričakujemo, da bo Mežica vsako leto zadišala po makaronflajšu.

Jon Petek

Delo z mladimi v PGD MEŽICA

Ko iz majhnega zraste veliko.

Zadnja leta v Mežici med mladimi ni bilo velikega zanimanja za gasilstvo, zato smo gasilci pred začetkom novega šolskega leta staknili glave in se odločili, da je potrebno nekaj storiti, da pritegnemo mlade, saj če ne bomo imeli pomladka, čez 20, 30 let tudi operativnih gasilcev ne bo. Med člane, znance, na družbena omrežja smo začeli širiti

glas, da v mesecu oktobru, ki je še posebej pomemben za gasilce, ob torkih začnemo z vajami za mlade.

In tako se je začelo.

Že prvi torek se mi je pridružilo kar nekaj otrok in kasneje še vsak torek kdo, tako da zdaj vsak torek vaje obiskuje šestnajst otrok, od 6. do 16. leta starosti.

Jeseni smo imeli vaje večinoma v naravi in se spoznavali z gasilsko opremo. Obiskali smo poklicne gasilce, saj je v njihovih vrstah tudi naš član Blaž, ki nam je predstavil njihovo opremo in delovanje ter nas popeljal v višine z avto lestvijo. Priredili smo lov na skriti zaklad, kjer pa je bilo za otroke posebej zanimivo, saj se nam je pridružil naš poveljnik Klavdij in takrat postal vzor gasilstva za vse mlade in sedaj imajo vsi cilj, da, ko odrastejo, postanejo kot naš "Čapi".

Prišla je zima in slabše vreme, zato smo se zatekli v prostore gasilskega doma, kjer smo imeli različne delavnice, ob enem pa smo se začeli pridno učiti gasilsko teorijo, da bi se spomladi lahko udeležili gasilskega kviza.

Decembra nas je obiskal božiček, po novem letu smo pripravili nastop za naše gasilce in goste na občnem zboru. Sledile so priprave za pust, za materinski dan in oboje nam je odlično uspelo, saj smo za pusta imeli najboljšo masko, mamicam pa smo ob materinskem dnevu na lica pričarali solze in smeh.

Meseca marca pa je prišlo dolgo pričakovano

tekmovanje gasilski kviz.

Na kviz, ki je letos potekal v Črni na Koroškem, je odšlo kar pet ekip, od tega dve ekipi pionirjev, dve ekipi mladincev in ena ekipa, ki je tekmovala izven konkurence. Za vse nas je bilo prvo takšno tekmovanje in naša neizkušenost nas je stala uvrstitve na regijsko tekmovanje, ki nam je za las ušla. Ampak nas to ni ustavilo in gremo naprej, novim izzivom naproti. Vadimo za druga tekmovanja, se učimo orientacije, ker se bomo septembra udeležili tekmovanja v orientaciji, ter se pripravljamo na veliki finale ob koncu šolskega leta, izlet v neznano.

Nikoli nam ni dolgčas, vedno kaj počnemo in se ob enem tudi zabavamo, veseli pa smo vsakega novega člana, ki se nam pridruži.

Imamo en skupen cilj: Ko bom velik, bom gasilec postal, ker nisem kot vsi, meni v srcu pogum gori.

Na pomoč!

Mentorica za delo
z gasilsko mladino **Renata Komar**

Jaz sem en frišn jager,
v Mežici sem doma,
pa zjutraj zgodaj vstanem,
pa g'r na Peco grem.

Lovska noša – uniforma,

ki jo bomo predstavili danes, izraža pripadnost lovstvu, a se pri tem slovenska razlikuje od načina oblačenja lovcev v drugih podnebnih in družbenih okoljih.

Za lov, obhode in za bivanje v lovišču lovsko organizacija sicer posebne noše ne predpisuje, vendar se naj lovci tudi tam oblačijo tako, da jih ob srečanju razlikujemo od drugih ljudi, ki imajo različne opravke in delo v naravi, priporoča njihov kodeks. O tem, ali je za lov primerna kamuflažna oz. real-tree obleka, se pa še krešejo mnenja.

Pa pustimo to ob strani – nas danes zanima predpisana slovenska lovsko noša, oziroma lovsko uniforma, ki jo lovci

nosijo le ob slovesnostih, na pogrebnih ter ob drugih posebnih priložnostih.

Etični kodeks slovenskih lovcev sicer predpisuje letno in zimsko lovsko nošo, ki pa se razlikujeta predvsem v kvaliteti blaga in obutve ter v dolžini srajčnih rokavov, zato bom predstavitev združila.

Dejstvo je pa tudi to, da nekatere stvari v kodeksu niso povsem natančno opredeljene, zato tudi lovsko uniforma po Sloveniji ni povsem enotna.

Glede na Etični kodeks slovenskih lovcev lovsko uniformo sestavljajo:

- **hlače** – dolge, zelene barve, z rjavim usnjenim pasom; za ženske tudi **krilo**, ki je v enaki kakovosti in barvi blaga, kot velja za hlače;
- **srajca** – svetlo zelena ali bela, z ramenskima epoletama, prsnima žepoma in z vezanim znakom SLD na levem žepu;
- **kravata** – zelena, z lovskim motivom, barva se mora ujemati z barvo hlač in srajce;
- **čevlji** – nizki, rjave barve, enake barve so tudi nogavice;
- **gumbi** – ti sicer v kodeksu niso opredeljeni, so pa

večinoma okrogli, narejeni iz jelenovih paroškov;

- **klobuk** – zelene barve (čeprav obstajajo različni odtenki obarvanosti klobuka, od tipično zelenih barv pa vse tja do jelenje rjavih; najznačilnejša je prav mešanica obeh barv, ki ima posebno ime – melanž). Klobuk je na vrhu potlačen tako, da ima zgoraj jamico – štolo in še dve jamici na strani, da se ga lahko prime s tremi prsti. Obkrožajo ga tri zelene vrvice. Obdan je s krajci, po zadnjih pravilih naj bi ti pri dogovorjenem slovenskem lovskem klobuku v širino merili 5 – 7 cm.

Tako predpisuje kodes, v praksi je pa v uporabi kar nekaj različnih klobukov. Omenimo dva. Eden bolj priljubljenih je menda lovski klobuk »**SLO- VENEK**«, znan po svojih nekoliko širših krajcih (7,5 cm), ki so tako spredaj, kot zadaj, obrnjeni navzdol. V štuli ima ta klobuk tudi otoček, ki naj bi ponazarjal edini slovenski otok – Blejski otok. Nekateri menijo, da so njegovi malo širši krajci zelo koristni v deževnem vremenu, saj se dežne kaplje ne zlivajo za vrat in pod ovratnik obleke, kakor se rado zgodi pri ožjih krajcih.

Model »**KEKEC**« je podoben avstrijskim klobukom, oblikovan pa je v konico. Po svoji obliki ne gre za pravi slovenski lovski klobuk, njegova prednost pa je v tem, da so ušesa pokrita, kar preprečuje vdor vetra in dodatnega občutka hladu, zato spada med najto-plejše klobuke.

Lovski klobuk sporoča marsikaj (a tudi pri tem v zapisih najdemo različne variante):

- **Zelena vejica** – na levi strani zataknen običajno trikraki vršiček smrekove ali jelove vejice je stanovski znak lovcev, ki ga nosijo na raznih slovesnostih. Vršiček je obrnjen navzgor, razen na pogrebih, ko je včasih obrnjen navzdol, ali pa je vrhnja stran iglic obrnjena proti klobuku.
- **Upleniteljeva vejica** se imenuje vršiček veje iglavca (če tega ni v bližini, je lahko tudi vršiček listavca), ki mora biti odlomljen in ne odrezan, in je zataknen na desni strani lovskega klobuka. Dokazuje lovsko pravično uplenitev velike divjadi katerekoli vrste – lovec tako sporočilo lahko nosi le na dan uplenitve. Kako lovec s tem vršičkom ravna, če je ob taki priliki sam, z lovskim tovarišem ali na skupinskem lovu, je točno opredeljeno in določeno v Etičnem kodeksu.
- Na levi strani klobuka lovci večinoma nosijo tudi **trofeje uplenjene divjadi**. Izjema je le **gamsov čop** (»gamsport« po domače), ki ga lahko nosijo zadaj, nikdar pa ne na desni strani, ki je, kot že omenjeno, namenjena

izključno upleniteljevi vejici. Gamsov čop naj bi predvsem ob raznih slovesnostih nosili le tisti lovci, ki so gamsa že uplenili. Je pa tak okras klobuka značilen predvsem za Koroško, Gorenjsko in Tolminsko (pač tam, kjer živijo in se lovijo gamsi).

- Za klobuk je bil običaj zataknen tudi **krivce** – zakrivljena peresa uplenjenega ruševca. Glede na to, da zaradi zavarovanosti ruševca ne lovijo več, pa naj za vrvico tudi ne bi več zatikali njegovih krivcev.
- Edini **obvezni lovski znak**, ki ga nosijo na levi strani lovskega klobuka, je znak slovenske lovske organizacije s stilizirano glavo Zlatoroga in s črkami SLD.

K zimski uniformi sodi še lovska **pelerina** zelene barve. Pogosto pa je vrhnje oblačilo tudi »**hubertus**« – plašč iz nepremočljive volnene tkanine. Če vas naziv plašča – »hubertus« spomni na moško ime, imate prav. Sveti Hubert je namreč zaščitnik lovcev. Pa si pogledjmo njegovo zgodbo.

Hubert je bil kot sin in zakoniti naslednik akvitanskega vojvode rojen okoli leta 660. Še kot mladeniča so ga poslali v Pariz, kjer je postal palatinski grof. In kot mnogo takratnih plemičev, je bil tudi Hubert predan lovu. V Metzju je opravljal nalogo glavnega upravitelja dvora, a ko je njegova žena pri porodu sina umrla, se je Hubert umaknil

z dvora v gozdove in se popolnoma predal lovu.

Zjutraj na veliki petek, ko so se verniki gnetli po cerkvah, se je Hubert spet podal na lov. Ko je zalezoval velikega jelena, se je žival obrnila in začudeni Hubert je med njegovimi rogovi opazil križ in zaslišal glas, ki ga je pozival k spreobrnjenju ter ga napotil v Maastricht – k škofu Lambertu, ki je postal njegovi duhovni vodja. Hubert se je odpovedal vsem posvetnim častem, skrbništvo nad mladoletnim sinom Floribertom je zaupal bratu, svoje imetje razdelil med uboge, se posvetil študiju bogoslovja, postal duhovnik in kasneje maastrichtski škof. Tudi škofovske dohodke je razdelil med revne, bil je zelo vztrajen pri postu in molitvi. Postal je pridigar, ki je dejavno oznanjal evangelij med pogani širom Ardenskih gozdov.

Ko že omenjamo jelena, ki se je prikazal Hubertu, še to – taisti jelen je tudi zaščitni znak zeliščnega likerja iz 56 vrst zelišč, sadja, koreninic in začimb, ki jih zmeljejo, namočijo v vodi in alkoholu, potem pa v hrastovih sodih hranijo kakšno leto. Tekočino potem prefiltrirajo, ji primešajo sladkor, karamelo, vodo in alkohol, ter jo pred stekleničenjem še enkrat prefiltrirajo. V nasprotju z ljudskimi miti pa opisani liker (saj veste kateri, v Šumcu pač ne smemo delati reklame za alkohol) ne vsebuje jelenje krvi.

Ida Paradiž

KOROŠKI DAN V IZOLI

V Izoli v hotelu Delfin imajo radi svoje goste, saj jim priredijo razne prireditve in se za njihovo dobro počutje prav potrudijo. Radi imajo tudi Korošce, saj zanje pripravijo prav poseben popoldan, ki ga imenujejo Koroški dan.

Tak dan je bil v nedeljo, 3. marca. V hotelu je preživljalo svoj oddih 300 Korošcev in Koroško pokrajinska zveza je želela svojim domačinom polepšati nekaj uric. K sodelovanju je povabila različne skupine in tudi posameznike s kupom talentov.

Poln avtobus se nas je peljal proti morju in kar nekaj Mežičanov nas pričakalo je in veselo pozdravilo že takoj ob prihodu v ta velik, zame prevelik, hotel. Prišli smo prehitro, saj je bila prireditev popoldne, tako da smo s polnimi pljuči utegnili zadihati morski zrak, ki še ni bil nič kaj ogret.

Po kosilu pa je šlo zares. Prireditev se je začela. Povezoval jo je predstavnik DU Dravograd.

Kdo vse je nastopil? Kaj vse se je dogajalo? Malo za šalo malo zares so nastopili Zimski kosci z Leš. Zelo ubrano je pel moški pevski zbor dravograjskih upokojencev. Vmes je svoje pesmi prebiral prijetna gospa. Odigrali so tudi skeč. Prav zanimive so bile plesalke z nenavadnim imenom Smaragdne oči. Le kateri je prišlo to ime na misel? Lepo so plesale in se hitro preoblačile za različne plese. Tu je bil možak, tam nekje okrog Mute doma, ki je prebral odlomek svoje knjige. Pa naša Gorna, ki je bila brez Klavdije, saj je okrevala po operaciji. Malo smo že obupovale in že skoraj mislile, da z našim nastopom ne bo nič. Sreča, res sreča je bila, da je priskočila na pomoč Kristina in smo pod njenim vodstvom in ob spremljavi ceter vadile in zbrale za nastop same lepe pesmi. Pri prvi pesmi Mama Huanita, ki je bila malo za hec, je zaigral na harmoniko Blaž, naš stari znanec.

Potem pa smo s Kristino zapele: Dečva pa v harteljcu, Čakala bom, Pod ankičem posedava in Rož Podjuna Zila. Vsi smo bili nagrajeni z mogočnim aplavzom. K nam in še potem za nami na avtobus je prišla mlada direktorica hotela, ki je bila navdušena nad pesmijo Čakala bom. Povedala je, da je to njena pesem, ki jo popelje nekam daleč od vseh težav v drug svet poln dobrote in miline. Vidite, kaj vse je lepa pesem. Drug svet.

Še zadnjič se ozremo na morje in gremo proti domu. Ustavimo se samo na Trojanah in gremo dalje. Lepo je bilo in lepo še bo, saj smo tisti, ki radi pojemo, sami dobri ljudje.

Jožica Kotnik

14. javno branje poezije ob svetovnem dnevu poezije

Na začetku pomladi praznujemo svetovni dan poezije. 21.marec je za takega razglasil UNESCO in že 14. smo v Društvu Literarno gledališče Treska Mežica ob prazniku poezije pripravili javno branje poezije. Kot v minulih letih smo k sodelovanju povabili ljubiteljice in ljubitelje poezije, nekateri od njih so poeti in poetese, drugi le radi beremo. Letos se je vabilu odzvalo 12 prijateljev lepe besede.

Najprej je nastopila mlada Tjaša Kranjc, ki je za nastop pod vodstvom mentorice v CUDV Marijane Šumah Vertačnik pripravila dve svoji pesmi, ki sta poželi bučen aplavz. Podobnega navdušenja je bila deležna tudi mlada nadarjena citrarka Helena Ladinik. Sledila je gospa Jožica Kotnik, ki je predstavila svoji pesmi o Peci in o Ručnikovi domačiji. Ivanka Komprej je med drugim v spomin Marijanu Mauku, pokojnemu mojstru haikujev, pripravila nekaj haikujev – tudi tega malo hudomušnega izpod njenega peresa: »Gremo na morje / da bo mir v hiši / kupi lavorje«. Nadaljevala pa je gospa Tilka Dorič, ki je prebrala lastne pesmi o Peci, ajdi in svojem očetu. Ajda Vasle je segla po pesmih Josipa Murna. Gospa Anči Perkljč je prebrala pesem svoje pokojne sestre Tončke Struga in Milene Golob, gospod Stanko Grl pa je bral iz svoje nove pesniške zbirke.

Članica DLG Treska Erika Žagar je med drugim prebrala tri svoje pesmi v prozi, naša redna gostja gospa Terezija Homer pa je prav tako predstavila svoje avtorsko delo. Klavdija Freidl je spregovorila skozi verze Stanka Grla, sicer pa je igrala in prepevala z nepogrešljivimi pevkami skupine Gorna pri DU Mežica. Te so letos na javnem branju poezije nastopile že 14. Brez njih si zdaj že tradicionalne prireditve skoraj ne moremo predstavljati. Proti koncu smo doživeli še presenečenje – župan občine Mežica Dušan Krebel je z nami delil lastne (mladostne, a še vedno aktualne) pesmi. Med njegovimi verzii smo lahko slišali tudi:

»... Žito dozori v času žetve.
In ko požanješ,
ko pospraviš dobro letino, veš,
zakaj živiš in zakaj ne umreš ...«
Dobro letino svojega pesnjenja
pa je pospravila tudi Majda Pajer, ki je lani izdala novo pesniško zbirko, iz katere je ob treski prebrala nekaj za pokušino.

Tako se je Večer ob treski v dvorani Gostilne Krebs v Mežici 29.marca 2019 zaključil v prijetnem vzdušju. Pomagali so nam Dorica Vasle, Elstik d.o.o., Gostilna Krebs in seveda Občina Mežica. Hvala vsem, še najbolj pa nastopajočim in obiskovalcem, ki so si vzeli čas za kulturo.

Ajda Vasle

1 Helena Ladinik, 2 Tjaša Kranjc, 3 Jožica Kotnik, 4 Ivanka Komprej, 5 Tilka Dorič, 6 Anči Perkljč, 7 Stanko Grl, 8 Klavdija Freidl, 9 Erika Žagar, 10 Terezija Homer, 11 Dušan Krebel, 12 Majda Pajer. Fotografije je posnela Ajda Vasle.

Ljudski blues – Prešernih dvajset

7

8

9

10

11

12

Ljudski blues sta zakonca Natalija Šepul Erič in Miha Erič. Ona Mežičanka, on Ljubljčan. Združila ju je ljubezen, pa tudi ljubezen do glasbe in umetnosti nasploh. Že nekaj let skupaj nastopata kot Ljudski blues, ona s citrami, on z orglicami. Letos pa sta izdala tudi prvo zgoščenko Prešernih dvajset. Miha je njuno glasbo opisal približno takole: »Ona igra citre kot v ljudski glasbi, jaz pa malo bluzim zraven.« Zatorej Ljudski blues. Za koncertni list ob predstavitvi nove zgoščenke sta zapisala: »Gre za žanrsko mešano zvrst glasbe, ki vsebuje tradicionalno in sodobno glasbo različnih svetovnih kultur. Glasbenika posebno pozornost namenjata inovativni predstavitvi tako že pozabljene ljudske pesmi kot klasične glasbe s pridihom bluesovskih in country melodij. To omogoča tudi izbor inštrumentov in kombinacija le-teh, ki je pri nas dokaj redko prisotna. Rekli bi lahko, da njuna glasba in prezenca dišita po starem ter združujeta inovativno v novem.« Mihov bluesovski, ameriški način igranja ustne harmonike in Natalijina interpretacija v glavnem tradicionalne, klasične citraške literature (ljudske pesmi v priredbi Ivana Kiferleta, Cvetje v jeseni, Tretji človek ipd.) sta vsekakor sveža in starim pesmim dodata nov zagon. Natalija, ki se je igranja citer najprej učila v Glasbeni šoli Ravne pri Dorici Vasle, in Miha, multiinštrumentalist, ki ga lahko poslušamo med drugim tudi v Prismojenih profesorjih bluesa ter zasedbi Smet, sta tudi člana Društva Literarno gledališče Treska Mežica. Zato smo ju z veseljem povabili, da svoj novi izdelek predstavita tudi na Večeru ob treski. Zbrali smo se 26.4.2019 v dvorani Gostilne Krebs, kjer sta Natalija in Miha malo govorila in veliko igrala. Lepo je bilo! Večer je finančno podprla Občina Mežica, pomagala sta Gostilna Krebs in Elstik d.o.o. Hvala vsem!

Ajda Vasle

Tihi večeri Ob treski

Čeprav naslov tega članka namiguje, da smo se ob treski zavili v molk, temu ni tako. Tihi večeri je namreč naslov pesniške zbirke Stanka Grla, ki smo jo na Večeru ob treski predstavili 24. maja 2019 v dvorani Gostilne Krebs. In bili smo ... nič kaj tiho!

Stanko Grl je pesnik, ki živi v Črni na Koroškem in tam pridno ustvarja. Pravzaprav je povedal, da največ pesmi nastane v njegovi leseni hišici, kjer najde svoj mir. A kadar ga pesem pokliče, jo mora zapisati, kjer koli že je – pa četudi na desko na lovski preži. Dar za pisanje je podedoval po svoji rajnki materi, ki je tudi pisala pesmi, ki so posthumno izšle v zbirki Tihi večeri – in po tej je Stanko poimenoval svojo najnovejšo zbirko.

Tokrat predstavljena zbirka je že njegova tretja. Med poezijo iz te in njegovih prejšnjih zbirk se je skupaj s Stankom sprehodil Tomaž Simetinger, pesmi pa so brali uporabniki CUDV Črna na Koroškem Liljana Stankovič, Valter Šeruga in Peter Ekart pod mentorstvom Marijane Šumah Vertačnik, ki je tudi pripravila ta večer. Spontano se je med bralce uvrstila tudi direktorica CUDV

Črna na Koroškem Dalja Pečovnik. Pogovoru o poeziji in Stanku se je pridružila tudi avtorjeva sestra Marija Joksimovič, ki je povedala, da sta z bratom vedno bolj povezana. Povezanost se pozna tudi pri občuteni interpretaciji njegovih pesmi. Novo dimenzijo interpretaciji Grlove poezije pa je dala Lidija K. Vidmar, ki je do sedaj uglasbila 3 njegove pesmi. Povedala je, da ob branju nekaterih pesmi kar sliši melodijo in te potem zaživijo kot šansoni, ki jih z nezemeljsko lepim glasom poje ob kitari. (Kdor je to zamudil, si je sam kriv!)

Društvo Literarno gledališče Treska Mežica je v sodelovanju s CUDV Črna na Koroškem pripravilo predstavitev nove knjige v Tednu vseživljenjskega učenja in tudi Tednu ljubiteljske kulture. Tomaž Simetinger, ki je prireditev moderiral, je povedal, da po aktualnih podatkih v Sloveniji letno na prireditvah ljubiteljskih kulturnikov naštejejo približno 4 milijone obiskovalcev, se pravi vsak Slovenec ali Slovenka povprečno obiše 2 kulturni prireditvi na leto. Je to veliko ali malo? Presodite sami ...

Ajda Vasle

1 Marija, Stanko in Tomaž, 2 Lidija K. Vidmar, 3 Valter Šeruga, 4 Peter Ekart, 5 Liljana Stankovič.

OBVEZNA CEPLJENJA

in kaj se zgodi, če se ne cepimo

Na prvi pogled bo mogoče kdo rekel, da sem tokrat zašla iz svoje rubrike, ter da tokrat ne gre za pravni nasvet, a temu ni tako.

Po Zakonu o nalezljivih boleznih je obvezno cepljenje:

- proti hemofilusu influence B, davici, tetanusu, oslovskemu kašlju, otroški paralizi, ošpicam, mumpsu, rdečkam in hepatitisu B;
- proti steklini, rumeni mrzlici, trebušnemu tifusu, klopnemu meningoencefalitisu, gripi, tuberkulozi in drugim nalezljivim boleznim, če obstajajo določeni epidemiološki razlogi in tako določa letni program cepljenja.

IZJEMA SO OTROCI Z ZDRAVSTVENIMI RAZLOGI ZA OPUSTITEV CEPLJENJA.

V zadnjem času se pogosto dogaja, kot že omenjeno, da dobivajo starši na dom Obvestila o uvedbi postopka inšpekcijskega nadzora, ker so opustili dolžnost cepljenja otroka proti nalezljivim boleznim.

Kot določa zakon, so cepljenja obvezna, razen, če ima otrok zdravstvene razloge za to, da se pri njem cepljenje ne bi opravljalo.

Inšpekcijski postopek se začne na podlagi prijave

zdravnika cepitelja, ki inšpektorje obvesti o opustitvi obveznega cepljenja s strani posameznika. Zavezanci, v večini gre za starše ali skrbnike mladoletnikov, imajo nato možnost, da pisno ali ustno pojasnijo dejstva ali okoliščine, zakaj so odklonili obvezno cepljenje ali se mu izmikajo. Zdravstveni inšpektorji pa jim ob tem pojasnijo, da je izmikanje cepljenju oziroma onemogočanje le-tega prekršek, za katerega je predvidena globa.

Kot določa zakon, so cepljenja obvezna, razen, če ima otrok zdravstvene razloge za to, da se pri njem cepljenje ne bi opravljalo.

Opustitev cepljenja pa je mogoča zgolj na podlagi odločitve komisije Ministrstva za zdravje. Predlog za opustitev cepljenja mora pripraviti zdravnik cepitelj, če ugotovi, da obstajajo utemeljeni razlogi za opustitev. Poleg zdravnika pa lahko predlaga opustitev cepljenja tudi zavezanec ali njegovi starši oz. skrbniki.

Torej, če ste domov že dobili obvestilo inšpektorata, se lahko vsaj zaenkrat postopek zoper vas ustavi, če na Ministrstvo za zdravje RS vložite predlog za opustitev cepljenja, hkrati pa o vložitvi tovrstnega predloga obvestite inšpektorja. Predlog pa je

seveda potrebno dobro utemeljiti tudi z razlogi, zakaj se naj vašega otroka ne bi cepilo, kakšni so ti zdravstveni razlogi ali druge indikacije, ki bi otroka izvzeli iz množice otrok, za katere pa je cepljenje obvezno.

Vsak predlog posebej obravnava komisija zdravstvenega ministrstva, katera nato izda posebno odločbo, ki ima naravo izvedeniškega mnenja.

Po prejeti dokončni odločbi je potrebno odločitev spoštovati, saj vas sicer lahko doleti še višja kazen. Je pa res, da po prejetem strokovnem mnenju in dokončni odločbi

velikokrat odpadejo dvomi staršev, kateri so se pojavljali pred postopkom. Zdravstvena komisija namreč dobro preuči vse okoliščine, zdravstveno stanje otroka, kontraindikacije med cepivi in zdravili ter tako odpravi skrbi staršev, kaj vse slabega bi otrokom cepiva lahko povzročila.

Mogoče je res trend, da se starši odločajo o tem, ali bodo dali otroka cepiti ali ne, medtem ko je bilo včasih samoumevno, da so cepljenja obvezna. Vseeno pa se je dobro že vnaprej seznaniti tudi s posledicami, do katerih lahko pride, če otrok ne cepimo.

Odvetnica **Janja Podričnik**

ČETRTEK, 30.5.2019

10.00 **Ustvarjalne urice s področja reciklaže**
Medgeneracijski center Mežica,
CUDV Črna na Koroškem
Medgeneracijski center Mežica

PETEK, 31.5.2019

09.30 **Vodeno čezmejno kolesarsko doživetje**
VSAK PETEK, 3.5.- 27.9.2019
Geopark Karawanke (nujne prijave)
office@geopark-karawanken.at
0043 (0) 4238/823915
Podzemlje Pece
19.00 **2. samostojni koncert Mešanega pevskega zbora Rožnik**
MePZ Rožnik
Narodni dom Mežica

PONEDELJEK, 3.6.2019

13.00 **Predstavitve Geopark izobraževalnih centrov**
Geopark Karawanke
Osnovna šola Mežica

TOREK, 4.6.2019

18.30 **Pozdrav Rožniku - druženje občanov**
Mešani pevski zbor Rožnik
Park pred Bargetovo vilo
(v primeru slabega vremena odpade)

NEDELJA, 9.6.2019

18.00 **Predstava: Partnerska poroka**
v izvedbi Gledališke skupine KD Kotlje
JKZ Narodni dom Mežica
Narodni dom Mežica

TOREK, 11.6.2019

19.00 **Literarni večer z Barbaro Jelen in Mojco Šipek**
JKZ Narodni dom Mežica
Pred Narodnim domom Mežica

ČETRTEK, 13.6.2019

14.00 **Gutanov memorial - rusko kegljanje**
DU Mežica-sekcija Storžek
Balinišče Mežica

SOBOTA, 15.6.2019

08.00 **Turnir v balinanju (trojice moški)**
DU Mežica - balinarska sekcija
Balinišče Mežica
08.00 **Obiščimo in spoznajmo 12 mežiških vrhov**
Medgeneracijski center Mežica,
Planinsko društvo Mežica
Info: mc.mezica@gmail.com
Jesenikov vrh ali Kijev vrh (1199m)
in Štalekarjev vrh (792m)
11.00 **Srečanje starejših**
Karitas Mežica
Cerkev Sv. Jakoba Mežica

NEDELJA, 16.6.2019

09.00 **Black Hole Bike Festival 2019**
Marš na Štenge 2019 - gorsko kolesarska dirka
Športno kolesarski klub Pentalna
in Turistično športno društvo Črna lukna
(www.blackhole-bikefest.com)
FESTIVAL POTEKA DO 25.6.2019.
Športni park - Pumptrack poligon
Mežica

SREDA, 19.6.2019

10.00 **Predstava Knjige velikanke čarovnika Sama Sebastiana**
Predstava je namenjena predšolskim otrokom in otrokom prve triade OŠ Mežica.
Medgeneracijski center Mežica,
Projekt Dogaja se! Center
aktivnosti Koroške
Narodni dom Mežica

ČETRTEK, 20.6.2019

18.00 **Skok v poletje**
OŠ Mežica
Telovadnica OŠ Mežica
petek, 21.6.2019
08.00 **Jubilejni turnir v balinanju ob 30 letnici delovanja**
DU Mežica - balinarska sekcija
Balinišče Mežica
18.00 **Štehanje**
Konjerejsko društvo Poljana,
Izletniška kmetija Vojak - Jakopič
Izletniška kmetija Vojak - Jakopič

SOBOTA, 22.6.2019

09.30 **1. srečanje štirikolesnikov z blagoslovom**
Klub 4x4 Mežica
Bar Peca
20.00 **Kresni večer s promenade koncertom Pihalnega orkestra Rudnika Mežica in MPZ Mežiški knapi**
Turistično društvo Mežica,
Pihalni orkester Rudnika Mežica,
MPZ Mežiški knapi
Pred Narodnim domom Mežica
21.00 **2. obletnica ShootArt Cafe Zabava z Ansablom Žarek in barmanom**
Dijana Šimunič, s.p.
ShootArt Cafe Mežica

PONEDELJEK, 24.6.2019

19.00 **Mežica poje, pleše in igra - Prireditev v počastitev Dneva državnosti**
Kulturna društva Občine Mežica
Narodni dom Mežica

ČETRTEK, 27.6.2019

16.00 **Glasbeno popoldne »Sedi dov«**
JKZ Narodni dom Mežica
Amfiteater za Narodnim domom

SOBOTA, 29.6.2019

07.00 **Obiščimo in spoznajmo 12 mežiških vrhov**
Medgeneracijski center Mežica,
Planinsko društvo Mežica
Andrejev vrh (897m) in
Volinjak (888m)
14.00 **Vzemi šport ne droge in alkohol**
IKDM Perkmandelci
Pred Narodnim domom Mežica
(v primeru slabega vremena
v telovadnici OŠ Mežica)

NEDELJA, 30.6.2019

14.00 **Vzemi šport ne droge in alkohol**
IKDM Perkmandelci
Pred Narodnim domom Mežica
(v primeru slabega vremena
v telovadnici OŠ Mežica)

NEDELJA, 30.6.2019

19.00 **Ljudje na obronkih občine Mežica**
Predstavitve eko/turističnih (in ostalih) kmetij na območju občine Mežica v sliki in besedi III
Peršak Alojz, Produkcija Video Hit
Narodni dom Mežica

SOBOTA, 6.7.2019

09.00 **5. pohod po poteh rudarjev**
Planinsko društvo Mežica
Podzemlje Pece

SOBOTA, 20.7.2019

07.00 **Obiščimo in spoznajmo 12 mežiških vrhov**
Medgeneracijski center Mežica,
Planinsko društvo Mežica
Pikov vrh (1149m)

ČETRTEK, 25.7.2019

Mežica open 2019
Mednarodni odbojarski turnir
OK Mežica
FESTIVAL POTEKA DO 27.7.2019.
Športni park - Letno telovadišče

SOBOTA, 3.8.2019

07.00 **Obiščimo in spoznajmo 12 mežiških vrhov**
Medgeneracijski center Mežica,
Planinsko društvo Mežica
Hamunov vrh (770m)

SOBOTA, 24.8.2019

07.00 **Obiščimo in spoznajmo 12 mežiških vrhov**
Medgeneracijski center Mežica,
Planinsko društvo Mežica
Kranjčev vrh (1226) in
Jankovec (1200m)

PETEK, 6.9.2019

09.00 **Dan zdravja 2019**
ZD Ravne na Koroškem, Občina Mežica
Tržnica Mežica

SOBOTA, 7.9.2019

07.00 **Obiščimo in spoznajmo 12 mežiških vrhov**
Medgeneracijski center Mežica,
Planinsko društvo Mežica
Mučevo
10.00 **Streliško tekmovanje za pokal Mežiškega gamsa**
Lovsko društvo Peca-Mežica
Strelišče Lom (pri Adamu)

PONEDELJEK, 9.9.2019

16.00 **Test hoje**
Zdravstveni dom Ravne na Kor.
Športni park Mežica-Pešna

SOBOTA, 28.9.2019

08.00 **Obiščimo in spoznajmo 12 mežiških vrhov**
Medgeneracijski center Mežica,
Planinsko društvo Mežica
Šumahov vrh (1155m) in
Veliki vrh (1165m)

SOBOTA, 12.10.2019

08.00 **Obiščimo in spoznajmo 12 mežiških vrhov**
Medgeneracijski center Mežica,
Planinsko društvo Mežica
Gorna (1188m)

MEŽIŠKO POLETJE 2019

Sprememba programa je možna, posamezne dogodke sprotno spremljajte preko spletne strani www.mezica.si in na Facebook profilu Občine Mežica.

Prav lepo vabljeni,
da se udeležite dogodkov
in prireditev, ter skupaj
z nami doživite nepozabno
Mežiško poletje 2019!

UREDNIŠKI ODBOR

župan
Dušan Krebel
odgovorna urednica
Jerneja Vertačnik

direktor občinske uprave
Blaž Saloven

člani uredniškega odbora
Jožef Libnik
Barbara Prevorčič
Ida Paradiž
Jon Petek

Glasilo Občine Mežica izhaja 4 x letno v nakladi 1.600 izvodov in ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Vsem, ki ste s prispevki sodelovali, se najlepše zahvaljujemo. Prosimo, da s svojimi prispevki tudi v bodoče sodelujete, ker bo le na ta način naše glasilo pestro in zanimivo.

Prispevki ne bodo honorirani, uredniški odbor pa si pridružuje pravico do njihovega izbora.

Oddaja dokumentov naj bo na digitalnem mediju (tekstovni članki v Microsoft Word-u, fotografije pa priložene ločeno v formatu jpeg ali tiff, in sicer na resoluciji 300 dpi s krajšo stranico najmanj 10 cm). Fotografije, ki ne bodo primerne velikosti (npr. snete iz spleta – 72 dpi / 70 KB) ne bodo objavljene. Fizično oddane fotografije, ki ste jih prispevali, lahko po objavi glasila dvignete na tajništvu občine Mežica.

Svoje prispevke pošljite na naslov:

**Občina Mežica
Trg svobode 1,
2392 Mežica**

info@mezica.si

izdala
Občina Mežica

lektoriranje
Jerneja Vertačnik

fotografije
avtorji člankov

fotografija na naslovnici
Predmeti iz zbirke gospoda Bena Mandla

oblikovanje
Jasna Kalčič Rajzer, atelje jk@

tisk
Malex d.o.o.

naklada
1.600 kosov

www.mezica.si